

Spejdernes Magasin for Ungdom

INDHOLD:

Fra Idyllen ved Mariager til
Rold Skovenes Vildnis.
Verdens Spejderchefen.

Af C. Lembcke.

I Marken i Marts.

Af Karsten Krüger.

Hilsen fra Japan.

Gamle og nye Sange

Grevens Fejde.

Drengen der vil opdrage Indien.

Hos Danmarks Grøthan.

Af Harald Østberg.

Kujonen. Fortælling af

Ebbe Lieberath.

Mosekonens Broder. Fortælling

af Viggo Rehlund.

Hvorledes man bygger en Kano.

Af Ingeniør Passburg.

Drengulykker.

Patruljeuddannelse.

Korpskonkurrencerne.

Fra Divisionerne.

HAANDVÆRKERBANKEN I KJØBENHAVN

AKTIESELSKAB — GRUNDLAGT 1867
HOVEDKONTOR:

VED STRANDEN 6

Telefoner: Central 8135 & 11135
med Omstilling til samtlige Kontorer.

AFDELINGER:

AMAGERBROGADE 122
Telefon Central 13610

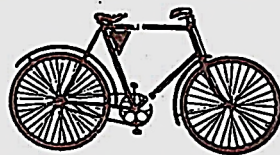
TRIANGLEN 3
Telefon Central 9040
VESTERBROGADE 63

INDBREBROGADE 17
Telefon Central 4894 - 7743

Ijortet af Dannebrogsgade
Telefon Central 2161 - 8316

BOX ved Hovedkontoret og samtlige Afdelinger.
Kontortid 10-3 og 5½-6½. Lørdag kun 10-2.

ADLER CYCLE A/S

København K. - Sætorvet 1-3.

Cycler, Dæk, Slanger, Tilbehør.

Acaphoner - Plader - Talema - Medlemmer af Spejder-
skinner til Privat- og Lejrbrug. korpset indrømmes **RABAT**

H. HALMØE

Telte

fra 27 Kr. pr. Stk., syet af
prima amerik. Army Duck.
De bedste og derfor de billigste.
Køb intet Telt, uden at have set
mine forskellige Telte opstillede i

Cort Adellersgade 8.

Telefon: Byen 6782.

KØBENHAVN K.

Radio

Artikler og alle andre elektriske
Artikler.

bedst og billigst hos

A/s **GOTTLIEB F. HANSEN**

NY ØSTERGADE 11

TLF. BYEN 3256

SPEJDERE! GIV AGT!

Motorstof
»PASMA« er
anerkendt som
det bedste, der
kan fremstilles
til Friluftsdrag-
ter. — Stoffet er
vind- og tildels
vandtæt.

INDREGISTRERET VAREMÆRKE

— I Overens-
stemmelse med
Lov af 11. April
1900 § 3 er Va-
rebetegnelsen
»PASMA« og
hosstaaende
Varemærke
indregistreret.

KØB VINDJAKKEN „PASMA“

Stoffet er porøst og jern-
sterkt.
Jakken bør stryges 2 à 3
Gange om Aaret.

Vindjakken »PASMA« er
Verdens bedste, hygiejniske
og billigste Klædningsstyk-

ke. Faas i alle større Manu-
fakt., Trikotage-, Sports- og
Gummivare- Forretninger
København og Provinsen.
Jakken er forsynet med en
Etiket som ovenst. ind-
registrerede Varemærke.

Spejdere!

SPIS ALTID

ROYAL-STÆNGER

FAAES OVERALT

KONFEKTUREFABRIKEN „ROYAL“

Spejder Cycler

Rep. af Cycler, Øvnlakering

Fornikling

AKTIESELSKABET

CYCLEFABRIKEN „NORDEN“

26, Sct. Pederstræde 26,
(Stue-Butikken)

Telf. Byen 1042 y

Det største og bedste
Udvalg i

Børne- og Ungdomsbøger
Gavebøger - dansk og udenlandsk
Spejderlitteratur - danske og
udenlandske Spejderudskrifter
findes i.....

DANSKE DRENGES BOGHADEL

Postkonto 1713 GEORG ANDERSEN Telefon 13,235
Skindergade 40 København K.

Bøger - Papir - Musik

Brug Postkortet med Spejderlillen
à 0,12, 10 Stk. 1,00. — Engelske
Spejderkort à 0,25. — »Spejder-
marche, March af Carl Olsen
1,50. — Alle Generalstabskort haves
paa Lager. — Alt forsendes om-
gaaende og portofrit.

Tromme- og Fløjte-

undervisning
Sammenspil i Horninstrumenter
Trommer paasættes nye Skind
bedst og billigst.
Hentes og bringes.

Telf. Sundby 3868y.

H. Tørnquist, Drogdsgade 1.
Musiker i Livgarden.

**Husk at faa Smørrebrød
med, naar Du skal i Skoven.**

GHR. IX GADE 1, Tlf. Byen 5220 y.
SKINDERGADE 20, Tlf. Byen 5845 x.

Frederiksberg Smørrebrøds-

Telefon 6 Smallegade
Godthaab 2331 Anretning. 6
Salg af Smørrebrød i Pakker fra Vogne statione-
ret overalt i Byen. — Selskabsmørrebrød, extra
fint belagt, leveres overalt
à 30 Øre pr. Stykke.

Ny Forretning!

Undertegnede har aabnet en 1. Klasses
Kolonial- Vin- & Delikatess-
Forretning.

Vine fra Kgl. Hof Vinhandler
Schalburg.

Tlf. H. 1834 Varerne
overalt bringes
Tlf. H. 1834

ALFRED KRUMHARDT
HELLERUPVEJ 67

Maskinafskrivning
Duplikering

GUNNAR THOMASSEN
Sct. Hans Torv 3, København N
Rabat! Telf. Nora 1308. Rabat!

GAMMELT OG NYT

Distrøt.

Professoren sidder fordybt i et vi-
denskabeligt Arbejde, da det ringer paa
Døren. Et Øjeblik efter kommer Tje-
nestepigen ind.

— Der er en Mand udenfor, som ge-
ne vil tale med Professoren.

— Hvad er det for en Mand?

— Det er en Mand med Træben.

— Sig bare til ham, at vi skal ingen
ha'e.

Moderne Born.

Lille Per er i Cirkus med sin Bedste-
fader. Pludselig rykker han den gamle
Herre i Ærmet og siger:

— Bedstefader, sid dog ikke og le
san højt, Folk kan jo tro, at det er
første Gang, du er i Cirkus.

— Hvorfor i Alverden stikker De
Fødderne ud af Badekarret?

— Jo, Lægen har sagt, at jeg skulde
tage varme Bade og passe paa, at jeg
ikke fik vaade Fødder.

I Butiken.

Kunden: Da jeg for lidt siden var her
for at gøre Indkøb, fik jeg forkert tilbage.

Kobmanden: Det maatte De have gjort
opmærksom paa med det samme — nu
er der ikke noget at gøre herved.

Kunden: Ja — det maa jeg jo finde
mig i. Forresten fik jeg 10 Kr. for meget
tilbage

KJØBENHAVNS MÆLKEFORSYNING

Telf.
310
954

Telf.
310
954

Kører med
sine 80 Detailvogne i København og Omegn

F. O. CARLSSONS EFTFL.

Carl Jonsen.

URMAGER

Amagerstov 31
København K.

ecialforretning

Ure o Koder.

Drengure fra 8 Kroner.

Grundlagt 1877. Telf. Byen 7754.
Første Klasses Reparationsværksted.

Der er 117 Danselærere her
i Byen —
Men kun een Carlse

KONDITOR

HENNING KLENZ - TORVEGADE 32 - BYEN 3423

De bedste Kager, Chocolader og Desserter

BRINGER OVERALT I BYEN

Spejdere, udvid Deres Sprogkunderskaber!

Dette sker lettest og bedst ved, at De tager et Kursus, ene eller paa Hold, i

Det nye Sproginstitut.

Dir. LEO v. BACH Telef. Centr. 13 695
Vester Voldgade 21 (v. Raadhuspladsen).
Alle Sprog, kun udvalgte indfødte Lærere, som
alle taler Dansk.
Smaa Priser! Forlang Prospekt!

Telefon Byen 4986.

Spejdernes

Boghandel

Nørregade 15

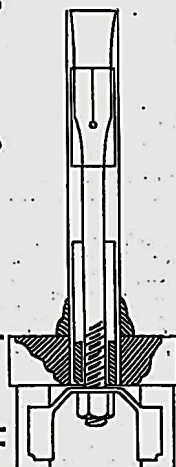
I Lejren
bør altid benyttes
WOLFF & ARVES
Leverpostei - Kødretter - Fiskeretter

Faas hos alle Købmænd,

Alle Spejdere
køber deres
Noder og Grammofon-
plader

Skandinavisk Musikforlag,
Vimmelskiftet 43.
Telefon C. 9243 & 9244.

Jeppesens patenterede Forgaffelskring

hinder ethvert Gaffelbrud.

Lær at tale Engelsk

efter en enestaaende praktisk og interessant Metode.

Jeg kan lære Dem at tale og skrive Engelsk flydende paa 3 à 4 Maaneder.

Enhver vil efter mit System opnaa et gunstigt og tilfredsstillende Resultat.

Enetimer og smaa billige Hold arrangeres til enhver Tid.

Telefon Nara 5701.

Mrs. ROSS,
Jesper Brockmannsgade 4^a, N.

Den stærkeste

vand-
tæt,
falder
ikke af.

Gummisaal

Enhver Sportsmand foretrækker

— GEPOHA —

fordi denne Saal er alle andre Fabrikater overlegen i Holdbarhed og Smidighed. Giver en let Gang, saa at omme Fodder og Træthed undgaas.

Saalene fra 1,00—2,85 pr. Par efter Størrelse Indsend Omrids af Skoaal og Hæl. Sendes overalt pr. Efterkrav + Porto. Spejdere 10 pCt. Rabat.

Amk. Gummivare-Industri,
Vestergade 3. Bagerstr. 6. Tlf. By. 4195

HASSELBALCH'S UNGDOMS-MAGASIN

Udkommer med 1 Hefte om Maaneden fra Februar til November, ialt 10 Hefter à 65 Øre.

Hvert Hefte indeholder en afsluttet Fortælling af de bedste Forfattere for Ungdommen. — De farvetrykte Omslag tegnes af Axel Mathiesen.

Hefte 1 udkom 1. Februar og indeholdt en glimrende Fortælling af

GUNNAR JØRGENSEN: »DE BØRN, DE BØRN«

Tegn Abonnement!

Ved Køb af alle 10 Hefter udleveres gratis, naar sidste Hefte er udkommet, et komponeret Pragtbind. Desuden gives der Abonnenten Lejlighed til at deltage i en morsom Trykfejs-Konkurrence med ialt 510 Præmier til et samlet Beløb af 2000 Kr.

STEEN HASSELBALCHS FORLAG

KANOBØGER

C. N. Hannert: Kanolbygge och Kanoldrol. 5 Kr.
Svend Thorell: Hur man bygger kanolerti 2 Kr.

Faas i

Spejdernes Boghandel, Nørreg. 15.

SPEJDERNES · MAGASIN VOR · UNGDOM

UDGIVET AF „DET DANSKE SPEJDERKORPS“
REDAKTØR: GUNNAR JØRGENSEN
FREDENSVEJ 61 · CHARLOTTENLUND

VÆR BEREDT

EKSP.: SPEJDERKORPSETS KONTOR
NØRREGADE 15 · TELEFON BYEN 1786

NUMMER 6

MARTS 1923

7. AARGANG

FRA IDYLLEN VED MARIAGER TIL ROLD SKOVENES VILDNIS

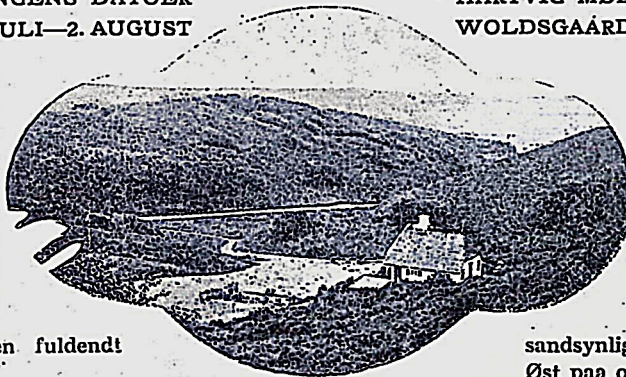
KORPSLEJRSAMLINGENS DATOER
ÆNDRES TIL 21. JULI—2. AUGUST

HARTVIG MØLLER SOM RANTZAU
WOLDSGAARD SOM CLEMENT

Siden vi i sidste Nr. udkastede Planen for Aarets Korpslejr-samling har vi haft den Glæde, at Korpssets Mænd fra højre og venstre har sluttet sig til os, hver for sig ivrige for at hjælpe med til, at Lejr-samlingen kan blive en fuldendt Succes.

Som et Resultat heraf kan vi i Dag meddele Jer, at vi har besluttet os til at forlægge en Del af Begivenhederne midt ind i Rold Skovenes Vildnis og lade Nationalparken ved Ræbild blive Centret for disse.

Rektor Hartvig Møller har stillet sig til Disposition som Holstener-

NATIONALPARKEN I RÆBILD BAKKER SOM BEGIVENHE- DERNES CENTRUM

nes (Sjællændernes) Fører, Johan Rantzau, og Woldsgaard som Skipper Clement Vendelboernes (Jydernes) Fører.

Men hvad med Fynboerne?

Vi skal fortælle Jer det i næste Nr.

Programmet for Korpslejr-samlingen bliver iøvrigt som tidligere fastsat. Vi indleder med Grevens Fejde, derefter 6 Dage i Standlejr og til Slut Vandreløjren, der

sandsynlig kommer til at gaa Øst paa op over Bælum, Smidie, Vildmosen. Vi skal fortælle Jer noget nærmere om den i et følgende Nr., og vi henleder paa givne Foranledning Opmærksomheden paa, at Vandreløjren er et selvstændigt Foretagende. Det er altsaa ikke nødvendigt at deltage i den for at være med i Korpslejr-samlingen.

VED LEJRBAALET

I Dag vil jeg fortælle Jer lidt om Verdensspejderchefen.

Sir Robert Stephensen Smyth Baden-Powell er født i England i 1857 og er den overdaadigste Spilopmager og den vidunderligste Drengemand, der nogensinde har eksisteret.

En af hans Lærere fandt ham engang paa en høj Stol foran Klaveret, gravalvorlig i Færd med at indstudere en March med Tæerne.

Hans Rektor bad ham engang om at udfylde et Kvarter, mens man ventede paa en af de Assisterende ved Skolens Aftenunderholdning. Han gav paa staaende Fod en Fremstilling af en »fransk Time«, der fik hele Huset til at ryste af Latter.

Han var en af de flinkeste Elever i sin Skole. Han var altid parat, naar der var noget, der gjaldt Skolens Velfærd, ligegyldigt hvad der saa skulde arrangeres. Han kastede sig af al Magt ud i det og satte en Ære i, at det blev vel gennemført. — Skolens Ære var hans Ære.

Han var Sjælen i alt, hvad der hed dramatisk Underholdning paa Skolen, og han var en brilliant Maalmand paa sin Skoles Fodboldhold — koldblodig og raadsnar.

Hans Humør var overdaadigt, straalende, ubetvingeligt.

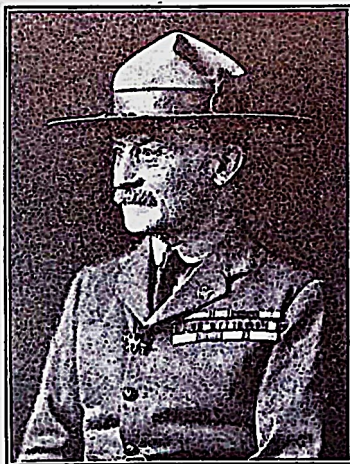
Han glemte aldrig sin gamle Skole.

Da han engang mange Aar efter kom til at tilbringe sin Skoles Aarsdag som Chef for Garnisonen i den lille By Mafeking, hvor han var indesluttet af Boerne paa alle Sider og Kuglerne regnede ham Ørene, lod han forespørge blandt Soldaterne, om der ikke skulde være en gammel »Charterhouse Elev«, som havde Lyst til at spise til Middag med ham. Da der ikke var nogen, spiste han Middagen selv og drak et godt Glas Vin paa sin Skoles Vel og ud paa Aftenen, da alle

VERDENS SPEJDERCHEFEN

Minderne stormede ind paa ham, sendte han en Kasser af Sted med en Hilsen til Skolen hjemme i England — tværs gennem Boernes Linier med Budskabet gemt paa Bunden af en halvtudrøget Pibe.

Nogle Aar senere mindedes han ved en Sammenkomst af

Sir Robert Baden-Powell.

gamle Charterhouse-Elever sin gamle Rektor i en bevæget Tale og endte med at fortælle disse Historier om ham —

»Han og nogle af Kammeraterne var en Dag kommet løbende i fuld Fart over Gaarden i Hælene paa nogle Drengene fra Byen. Pludselig opdagede de, at de selv blev forfulgt af Rektor. »B. P.«, kaldte Rektor, og B. P. nærmede sig skælvende. Pinlig Tavshed. Rektor leder og leder efter noget paa Bunden af sin Frakkelomme. — Endelig haler han en Nøgle op af den. »Værsgode«, siger han. »Hvis du skynder dig gennem Døren der, tror, jeg du

kan falde dem i Ryggen.«

Ved en anden Lejlighed havde Drengene kastet med Sten efter hinanden tværs over en Vej — og en af disse Sten — en Murbrok, ramte uheldigvis en Mand, der korte forbi paa Toppen af en Omnibus. Manden stod øjeblikkelig af Vognen og ringede i retfærdig Harmen paa hos Rektor. Men da han saa Rektors imponerende Skikkelse, var han lige ved at glemme, hvad det var, han var kommet for. »Det er en stor Skam,« stammede han. »Det er en stor Skam, at man ikke kan køre paa Toppen af en Omnibus uden at risikere at faa Murbrokker i Hovedet.« »Ja«, sagde Rektor gravalvorlig. »Det er virkelig en Skam. Der er ikke noget saa farligt som at køre paa Toppen af en Omnibus og komme midt ind i et Slag.«

Manden saa paa ham og gik.

I 1876 kom B. P. 19 Aar gammel til Indien som ung Officer.

Syv Aar efter i 83 erobrer han »Kadir-Pokalen« — Sejrsprisen i det berømteste af alle indiske Sportsstævner — Vildsvinejagt til Hest kun med et lille Spyd i Haanden. Kort efter redder han en Kammerat fra at blive flaaet af en Tiger.

I Aarene 1887—97 gør B. P. Tjeneste dels paa Malta, dels i Sydafrika. Hvor han deltager i Ashantifelttoget og Matabelekrigen og efter et kortere Ophold i Indien; vender han i 99 tilbage til Sydafrika.

Som Soldat har B. P. særlig gjort sig fortjent ved at gøre Uddannelsen levende interessant for sine Soldater og ved at sørge godt for dem i deres Fritid.

Han er stadig den samme alsidige og fornøjelige Mand, han altid har været, tegner og maler, spiller Klaver og giver dramatiske Smaaroller, er Jæger og Fisker og Sportsmand og tilbringer al den Tid han kan ude i Naturen.

Saa udbryder Boerkrigen, hvor

han rigtig faar Lejlighed til at vise, hvad han har trænet sig selv op til m. H. t. sejt Udholdenhed og Viljekraft og Mod og straalende Humør selv under haard Modgang.

Boerne har indesluttet ham i den lille By Mafeking. Han bider fra sig som en Bulldog. De kan gøre hvad de vil, de faar ham ikke. Han forsvarer sit »Maal« akkurat som i gamle Dage paa Charterhouse. Han er utrolig til at hitte paa Ting, der kan genere dem, de har aldrig Fred for ham. Han er altid paa Tærne, og han slaar altid først. Der er ingen Ende paa, hvad han kan finde paa, for at sætte Mod i sine egne Folk og den indesluttede Befolkning, jo værre det gaar, jo tættere Bomberne falder, og jo knappere det bliver med Kosten — jo flere

Fodboldkampe og Koncerter, og Væddeløb og Udstillinger og Bazarer bliver der afholdt.

Da der er gaaet nogen Tid, sender Boerne Bud til ham og opfordrer ham til at overgive sig »for at undgaa yderligere Blodsudgydelse«.

»Ja«, svarer Baden Powell, der er ikke noget, jeg hellere vil end at undgaa Blodsudgydelse — men hvornaar begynder den forresten«.

Saa kører Boerne en stor Kanon op og begynder at bombardere Byen.

»Alt vel. Fire Timers Bombardement. En Hund dræbt«, telegraferer Baden Powell hjem til England. (Der var faldet ikke saa lidt mere).

Op da Boerne saa igen sender Bud over, siger han til dem, »at

nu kan de godt spare sig Ulejligheden. Han skal nok sende Bud til dem, naar han har faaet nok.« Man skal aldrig overgive sig, siger B. P., selv om det ser nok saa haabløst ud, ved man ikke, hvad det næste Øjeblik kan bringe. Der er altid en Udvej, og den ufor-sagte finder den altid.

Baden Powell fandt Udvejen — eller Udvejene maa man snarere sige. — Da han ikke havde mere Krudt, lavede han det selv; da

men Tilskuere til et eller andet. De sad der 20—30,000 Mand høj og saa paa Fodboldkampe, Væddeløb og Boksning, og det ene og det andet. Hvorfor var de ikke selv med disse Folk. De levede jo ikke selv — de sad jo blot og saa paa Livet. Var det da Menningen, at hele England skulde gaa til Grunde i al denne Uvirk-somhed og Egen nytte og Smaalighed og Mangel paa glad Tro paa Tilværelsen?

Det var det, der gav Stødet til Spejderbevægelsen — det var det, der gav B. P. Lyst til at lave en stor Leg, som kunde faa alle Englands Dreng til »at lege med« i Stedet for at være Tilskuere. At Legen skulde blive saa god, at Drengene hele Verden over vilde være med i den, havde han ikke noget Øjeblik tænkt sig.

Der, Dreng, har I Baden-Powell. Han er før noget andet »Manden, der gør noget for sit Land«. Han nøjes ikke med at tale om, hvad han kunde tænke sig at gøre for det, hvis o. s. v. der engang blev Brug for det, ti et Land har altid Brug for sine Sønner — Drengene med. Nej, han handler, han udretter noget, der er til paaviselig Gavn for det.

Kort fortalt: B. P. er en Mand. Han siger ikke »min Søn vil du i Verden frem, saa buk«. Han siger: Vær venlig, Smil, Vær taalmodig — men tag en Stok i Haanden.

THE BOY SCOUTS ASSOCIATION,
25, BUCKINGHAM PALACE ROAD,
LONDON, S. W. 1.

28th December, 1922

Brother Scouts at Bølgildgaard I am very glad to hear that you are making progress and carrying out good Scout work.

Stick to it; live up to your Scout Motto; remember your Scout Law and Good Camping to you.

Robert Baden Powell

Sir Robert skriver til Bølgildgaard Spejderne.

hans Mad var ved at slippe op, fandt han paa Erstatninger for den — og imens søgte han ved ustandselige Angreb at holde Boerne fra Livet. »Man forsvarer sig ved at angribe«, sagde han til sine egne Folk. »Man faar ikke Mafeking ved at sidde og se paa den«, udfordrede han Boerne.

Nej, de fik den ikke, selv om de lige tilsidst gjorde et desperat Forsøg paa det. Den 217de Dag naaede Undsætningen frem, og hele England jublede.

I de følgende 3 Aar blev Baden Powell i Sydafrika og organiserede det ridende Politi. Saa vendte han i 1907 tilbage til England — og her var det, det slog ham, at der var noget, der var ravruskende pinende galt ved hele det engelske Folk. Hvad var det der gik af alt? Folk var jo allesam-

Plumb

I M A R K E N I M A R T S

V i regner Marts for den første Foraarsmaaned, skont den ofte er barsk og kold og vinterlig med Sne over Markerne og Is paa Soer og Vandløb eller med tung, graa Taage og bundløst Sole, men færdes vi ude, mærker vi alligevel Foraaret, det ligesom ligger i Luften, og selv om vi i Øjeblikket ikke kan pege paa en svulmende, harpikset Kastanieknop, høre en Stær fløjte i Vejrospoppen eller se en Vibe tumle sig over Marken og sige, det er Foraaret, saa ved vi dog, at det er der. — Men naar saa en Dag Vinden vender sig, og Solen faar Magt til at smelte Is og Sne eller bryde gennem Taagen, ja saa faar vi alle Beviser paa, at det er Foraaret, der nu med det stærke Lys kommer ind over Landet. — Saa begynder Landmandens Arbejde i Marken, med Plove og Harver, med Saamaskiner og Traktorer, en travl Tid, streng for Heste og Mennesker, men husk, nu lægges med Sædefrøet Grunden til din og min og alles Eksistens, derfor skal det gøres godt, og Vejret, Foraaret, skal være vor Allierede. — Kommer vi en saadan travl, lys Foraarsdag i Marken, er der ogsaa andet end Menneskers Færden at se, og har vi Interesse for Dyr og Fugle, saa lad os ogsaa se paa dem. — Jorden er for Fuglene et Forraadskammer, der nu aabnes, for hver Fure Ploven vender, kommer Orme og Larver frem til Lyset, derfor ser vi Stærne i Flokke, blanke og straalende i deres Foraarsdragt, efter Ploven, og de følger med, det gælder om at faa det gode, der kommer frem, straks, derfor bruger de Benene, alt hvad de kan, og Næbet er i travl Virksomhed, til højre og venstre prikker de op, der maa være meget at faa fat i, og de er mange, men følge Ploven kan de, trods alle Anstrengelser, ikke, saa op paa Vingerne og frem over dem, der er foran, lige i Hælene paa Plovmanden, saadan skifter de, de bageste

kommer forrest for et Øjeblik efter igen at være bagved og saa frem igen over Hovederne paa de, der er foran, men i Ro og Orden foregaar det ikke; der er hele Tiden en Pludren og Skænden, og af og til giver en særlig fed Bid Anledning til regulære Slagsmaal. Den heldige lader den ikke saadan uden videre gaa fra sig, men trods tappert Forsvar bliver Regnormen alligevel delt, og flere nyder godt af den; — en af Stærne, der tilsyneladende er møt, hopper op paa en Jordknold og begynder at synge; den gaar helt op i Sangen, med Næbet lige i Vejret, med hængende, slappe Vinger, med strittende Bryst- og Nakkefjer, samler den al sin Kraft i Sangen; den tiltager i Styrke, saa Plovmanden vender sig og tænker: det er dog masendes, saa den kan, det er rent ubegribeligt; — og den frembringer en Sang, der varierer i den Grad, at man undertiden tror at høre baade Drossel og Lærke, ja endog Ryle og Hjejle, — der er Folk, der paastaar at Stærne efterligner andre Fugles Stemmer, mon det ikke ligger i, at Stærne kan variere sin Sang saa stærkt. — Men Stærne er ikke de eneste, der del-

er deres Arbejdsfæller Raagerne, de er ikke nær saa paastrængende, de tager mere roligt paa det, men ogsaa mere grundigt, med Omhu, og medens hver passer sit gennemsøger de Jorden; de borer deres Næb dybt ned og henter frem, hvad de søger og gør et godt Arbejde med at rense Jorden for skadelige Insekter og Larver. — Der er ogsaa andre af samme Familie, de kloge Krager og de morsomme, støjende Alliker — Stærne er hoppet ned af sin Jordknold og er nu igen blandt de andre bag Ploven, og Sangen er igen alene overladt til Lærkerne, — Lærkesangen kan ikke beskrives, gaa selv ud i Marken og hør den; Lærkens Sang tilhører os alle, den kommer som Sol og Regn fra Himmelen, den udtrykker med guddommelig Kraft alt, hvad der er muntert, klart og sundt. — Mere end baade Stær og Lærke bebuder Viben, at det er Foraaret; denne Fugl er saa ulig alle andre danske Fugle, den aftvinger enhver, der i det tidlige Foraar kommer i Marken, Beundring; vi beundrer den, naar vi ser den paa Jorden, de lette Bevægelser, den fine, elegante Form, den sorte, grønligstraalende og blændende hvide Fjerdragt, Nakketoppen, ja, en smuk Fugl, men i det Øjeblik, den flyver op og begynder sine Evolutioner i Luften, stiger vor Beundring; fra 40—50 Meters Højde lader den sig som et Lyn i Zig-Zag falde mod Jorden for straks igen med tunge, baskende Vingeslag at flyve til Vejrs,

og det gentager sig atter og atter. Vover en Krage eller anden større Fugl sig ind paa dens Tumleplads, maa den skyndsomst tage Flugten, thi Viben farer ind paa den snart fra oven, snart fra neden, skrigende og trommende. — — Arbejdet i Marken

skrider fremad, og efterhaanden som Dagene gaar, klare lyse Dage, afbrudt af Dage med Regn og Taage, faar Landmanden tilsaaet sine Marker, men før han er færdig med den sidste, er baade Stær, Lærke og Vibe, de første Foraarsbebudere, travlt i

Færd med at ordne Rede og lægge Æg, med at ruge og med at jage uvedkommende bort fra deres Ene-mærker.

Den 24. Jan. 1923.

K. K.

PRINSEN AF WALES

SOM SPEJDER

EN HILSEN FRA JAPAN

Jan. 1, 1923,

Wishing you a Happy
New Year,

Longevity to the Heavenly

Love, and praise to
the Earthly Love,

from Toyomatsu Shimoda,

Iwanai Hokkaido, Japan.

年
は
新
玉
の
宇
宙
愛
も
壽
き
て
人
類
愛
を
徹
底
へ

下
田
豊
松

日
本
健
児
團
關
東
支
部
日
本
北
海
道
岩
手
縣
内
務
課

BESØG

RIBE-ODENSE-ROSKILDE-KØBENHAVN

SPEJDERCHEFEN LEDSAGER DEM PAA TUREN

150 ENGELSKE SPEJDERE FRA KENT PAA BESØG I PAASKEN

Det danske Spejderkorps faar i Paasken Besøg af en lille engelsk Spejderhær paa ikke mindre end 150 Gutter, Glohetrotter, som hver Paaske plejer at foretage en Tur til Kontinentet med et fejende flot Orkester i Spidsen, og som nu vil erobre Danmark.

Vi er sikre paa, at de vil faa en hjertelig Modtagelse overalt, hvor de kommer frem under deres Besøg, og at Korpsets Spejdere fra alle Steder vil strømme til for at være med til at hylde dem. Programmet for Besøget er lagt saaledes:

Ribe — (en dansk By i gamle Dage).
Ankomst Lørdag den 30. Marts om Eftermiddagen.

Afrejse Lørdag den 31. ved 12 Tiden.
Odense — (Fyens Hovedstad, Helgenbyen, H. C. Andersens By).
Ankomst Lørdag den 31. Kl. c. 5½ Em.

Afrejse Mandag d. 2. April Kl. c. 8 Fm.
Roskilde — (Kongegravene, de gamle Vikingers Kongesæde).

Ankomst Mandag den 2. April Kl. c. 12.
Afrejse Tirsdag den 3. Kl. c. 2.

København — (Hovedstaden og Omegnen).

Ankomst Tirsdag den 3. Kl. c. 3 Em.
Afrejse Fredag den 6. Em.

I vil kunne indhente nærmere Oplysninger om Besøget saaledes:
Troppene i København og Omegnen — Korpskontoret, København.

Troppene paa Sjælland — Kolonnechef Vagn Jensen, Roskilde.

Troppene paa Fyen — Sparekassefuldmægtig Lundbeck, Odense.

Troppene i Jylland — Premierlojtnant Krebs, Ribe.

Kong Didrik.....

Kong Didrik sidder paa Brattingsborg,

og ser han ud saa vide:
»Ingen ved jeg i Verden til,
der være kan min Lige.«

Ind kom Kong Isalds Smaadrenge,
og stedes han for Børd:
»Nu skulle-I den Skat udgive,
som lover var i Fjort.«

»Ikke skal jeg den Skat udgive,
som jeg var forre vaan,
fer skal jeg drage til Birtingsland
og drage mit Sværd af Spaan.

Hør du, Hvitting Halfredssøn!
du giv mit Ord vel Gem:
Du skal drage til Birtingsland
og fore os Skatten hjem.

Jeg faar dig Vidrik Verlandssøn
og dertil Didrik af Bern,
det er de bedste Orlogsmænd,
som stride vil fuld gern.«

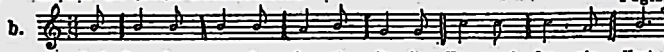
Dø satte dem paa deres Heste,
de red saa langt af Led,
det vil jeg for Sanden sige,
de var i Hu saa vred.

Kuren staar paa Verne,
og han ser ud saa vide:
»Hisset ser jeg Kæmper tre,
mig tykkes, de er fuld vrede.«

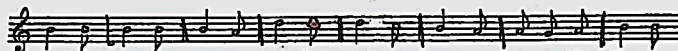
GAMLE OG NYE SANGE

H. Gr.-N. (Louis Zachariassen.)

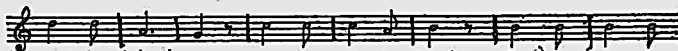
Fugle.

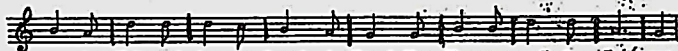
Lad Bon-den raa-de for sin Bo, den Hov-mand for sin Hest:

Kon-gen ud-af Da-ne-mark, han raadt for Borg og Fe-ste, Men Kon-gen

raadt for Bor-gen, saa for al-le Land, for saa man-gen

ra-aken Helt, med dra-gen Sværd i Haand Men Kon-gen raadt for Bor-gen
(Vedil I, 20)

De satte deres Heste,
paa Slottet ginge ind,
og det vil jeg for Sanden sige,
de vare saa vred i Sind.

Meldte det Isald Konning,
og taled han et Ord:
»Hveden er de tapre Svende,
som staar her for vort Bord?«

Svared det Kongens Skænker,
som skænkte Mjød og Vin:
»Tage vi vore hvasse Spjud,
drive dem tilbage igen!«

Det var Hvitting Halfredssøn,
han tog den Skænker i Skæg,
han slog ham under Øret saa,
at Hjernen stænkede paa Væg.

Det var Hvitting Halfredssøn,
gjorde sig deraf en Læg,
han kasted det døde Lig paa Bord:
»Her, pluk mig denne Steg.«

Og frem tren Diderik af Bern,
tog Sværd ved gyldne Kævlé,
han hug paa Isald Konning,
at Odden stod i hans Navle.

Fremt tren Vidrik Verlandssøn,
og han hug sig en Ring,
hug fyrretyve Kæmper ihjel,
selv lob han uden omkring.

Saa red de ud af Birtingsland
med dragne Sværd i Hænde,
og efter ligge de Kæmper døde,
saa fik den Læg en Ende.

Det begyndte med, at den jydsk Adel uden videre op-sagde Christian den 2. Huldskab og Tro-skab, og at en Hr. Mogens Munk en skønne Dag mødte op paa Got-torp Slot, hvor han glad og for-nøjet tilbød Hertug Frederik den ledige Trone. Denne var ikke sen til at gribe til, og da Christian den 2den opgav Kampen og røm-mede af Landet uden Sværds-lag, havde Danmark inden det-saa sig for en ny Konge, der hed Frede-rik den 1ste.

I de følgende Aar er der en rask Mand, der hedder Søren Nordby, der søger at rejse den skaanske Almue i Christian den 2.s Navn. Han faar dog nogle læ-sterlige Bank-ved Lund og Brunk-tofte af Frederik den 1stes Felt-herre Johan Rantzau.

Christian den 2den mander sig senere op til at gøre et lille Ind-fald i Norge, men heller ikke det bliver det til noget med, og Affæren ender med, at han lum-skelig tages til Fange og sættes i Fængsel paa Sønderborg Slot.

Saa gaar Fredrik den 1ste hen og dør i Aaret 1533, og Ulykkerne begynder at vælte ind over Riget. Det er navnlig Hr. Jørgen Wul-lenwever i Lybeck, der mener, at der nu er Lejlighed for de gode Lybeckerne til at hyppe deres Kar-tofler, og under Paaskud af at vil-le hjælpe Christian den 2. tilbage til Tronen, sender han: sin Felt-herre Grev Christoffer ind i Hol-sten. Her skynder Hertug Chri-stian, Frederik den 1stes Søn sig at tage Affære, han sender Bud efter Johan Rantzau, og det lyk-kes ham at standse Lybekkernes Fremtrængen.

Men saa paa en Gang skifter Forholdene, Grev Christoffer ind-skiber sine Folk og sejler til Øre-sund, hvor han indtager Sjæl-

GREVENS FEJDE

KORPSLEJRSAMLINGS STORE KAMPLEG

Vi vil: denne Gang begynde med at give en nøgtern historisk Rede-gørelse for, hvordan det hang sammen med denne Begivenhed.

land og Skaane og snart efter ud-vider sit Herredømme til Fyn og det nordlige Jylland. Under disse Forhold ved den jydsk Adel ikke bedre, end at tilbyde Hertug Christian Kronen: Hertug Chri-stian slaar til og kort efter slut-ter han en mærkelig Fred med Lybekkerne, ifølge hvilken man enes om ikke at ville slaas i Hol-sten, men nok i den øvrige Del af Danmark. De gode Lybecker ved nok hvad de gør.

Som før bemærket var det lyk-kedes Lybekkerne at sætte sig i Besiddelse af Øerne og det nord-lige Jylland. Hen paa Efteraaret er den gamle Søhane Skipper Clement kommet til Aalborg, han har faaet rejst de stridbare Ven-delboer for Christian den 2.s Sag, og nu drager han hærgende syd-paa og lader trindt om Adelens Borge gaa op i Luer. Han slaar den 5. Oktober de jydsk Adels-mænd ved Svenstrup Syd for Aal-borg og rykker helt frem mod Randers, men rykker saa paa Ef-terretning om, at Johan Rantzau er i Fremmarch fra Syd, tilbage til Aalborg.

Saasnart Johan Rantzau ved Freden med Lybekkerne har faaet Ryggen fri mod Syd, skynder han sig at rykke nordpaa for at slaas Clement. Der er 62 stive Mil fra Travemünde til Aalborg, og i November Maaned, hvor Regnen havde gjort alle Veje bundløse, overrasker han alle ved at marchere denne Tur paa 27 Dage. Midt i December staar han pludselig foran Aalborg og stormer faa Dage efter Byen.

Efter denne Bedrift kom Raden til Fyen. Midt i Marts fører Jo-

han Rantzau ved Nat-tetid sin Tropper over til Helnæs, slaar let de grevelige Krigs-mænd ved Fauerskov Banker og giver sig derefter til at belejre

Assens. Kort efter møder han ved Øxnebjerg de grevelige under Gre-ven af Hoya og slaar dem fuld-stændig (takket være Præsten Hans Madsens Oplysninger om deres Planer).

Og 5 Dage efter Slaget ved Øx-nebjerg slaar Peder Skram den lybske Flaade i Svendborg Sund. Med disse Sejre er Christian den 3.s Magt befæstet.

Dette er i korte Træk Gangen i Grevens Fejde, og meget vilde i Dag have set anderledes ud, hvis Fejden ikke var endt som den gjorde.

Spørgsmaalet er: Kunde den have faaet et andet Udfald?

Ja, det er det vi nu skal se, og vi raader Jer til snarest muligt at faa fat i April Nr. af Spejdernes Magasin, thi den 1. April Kl. 12 Middag begynder hele Historien forfra.

Fejde-Ledelsen.

Tre gæve Gutter drøfter Grevens Fejde.

DRENGEN DER VIL OPDRAGE INDIEN

Et Virkelighedseventyr om en indisk Dreng. Hans Navn var Tawde. Ti Aar gammel blev han af sin Far sendt fra den hjemlige Landsby til Bombay for at lære noget. Lærelysten og energisk, som han var, gik det hurtigt fremad med Studierne og 16 Aar gammel kom han paa »College«.

Der skete det sørgelige, at Faderen døde, og Tawde maatte nu ved Siden af de daglige Studier slide haardt i det for at holde Familien, som han havde Ansvaret for, oven Vande. Som Timelærer tjente han netop saa meget, at han kunde leje et Værelse og underholde sig selv og sine Søskende. Trods dette ekstra Arbejde sled han saadan i det i Skolen, at han stadig kunde staa som en flot Nummer eet i Klassen. Efter endt Eksamen (1918) underviste han i forskellige højere engelske Skoler i Bombay og sparede i disse Aar c. 100 Dollars sammen. Med denne Kapital i Lommen drog han af Sted til Amerika for i dette fremmede Land at kæmpe sig frem mod større Maal.

I kan nemt forestille jer de Vanskeligheder og de Hindringer, der taarner sig op over for saadan en mørkhudet, indisk Dreng, der en skønne Dag lander i New York — uden Venner, ene blandt lutter fremmede Folk, der taler et andet Sprog og tilbeder en anden Gud.

For bedre at danne et Billede af denne ensomme Dreng vil vi vende tilbage til de første Dage efter hans Ankomst.

Skibet lagde til ved Kajen den 1. Januar 1921, og Tawde begav sig straks paa Vej til K. F. U. M. Han fik anvist et Værelse og for at kunne betale Lejen maatte han i den følgende Tid ofre en Del af sine surt sammensparede Skillinger. Hans Hudfarve og hans indiske Religion gjorde det vanskeligt for ham at finde Arbejde — og hvis han brugte alle Pengene, blev der intet tilovers til Undervisningen ved Universitetet.

ET VIRKELIGT EVENTYR

Med Taarer i Øjnene vandrede han rundt i den store Verdensby for at søge Arbejde. Maaske var det disse Taarer i den unge In-

ders Øjne, der fik en gammel Mand til at standse og spørge, hvad der var i Vejen. Næppe havde Tawde fortalt sin Historie, før han ved den fremmede Mands Side gik op til en venlig Præst, der straks skaffede ham baade Hjem og Arbejde.

Lykkelig og glad tog Tawde fat. I den Maaned, der var igen, inden Semestret begyndte, tjente han ikke alene nok til at betale sit Værelse og sin Mad, men kunde lægge nogle Dollars til Side.

I den følgende Tid sled han i det af alle Kræfter — om Dagen paa Skolebænken — om Aftenen som Bud. Men dette slidsomme Arbejde blev for meget for ham. Som Rekreation tog han i nogen Tid Plads som Huslærer og Opdrager for to velhavende Dreng.

Senere paa Aaret opsgav han denne Plads og levede nu af forskellige Jobs, indtil han underskrev en Kontrakt med en velhavende Familie, der savnede en Tjener i deres Sommerhjem. Opholdet her blev imidlertid en stor Skuffelse, da han snart opdagede, at de Folk, han arbejdede for, var blottede for alle virkelige Inter-

esser og kun tænkte paa at more sig.

Tawdes Ophold i Amerika blev forkortet adskillige Maaneder, da hans Familie i Indien kaldte ham hjem. Saaledes naaede han ikke at tage den Doktorgrad, han havde ønsket, men da han tog af Sted, var det med følgende Bevis i Lommen:

»Dette for at bevidne, at Hr. Sitaram Raniji Tawde har studeret ved Universitetet siden 1921. Paa Grund af Tawde har været meget flittig og pligtopfyldende — trods manglende Kapital — saa han har opnaaet sin Foresattes hjertelige Sympati. Jeg har — modtaget et udmærket Vidnesbyrd fra The Western Union Telegraphs Company og fra andre Virksomheder, Mr. Tawde har slaaet en akademisk Rekord. The College har tilstillet ham et Stipendium paa 2 Aar. Baade hans akademiske og personlige Præstationer har været yderst tilfredsstillende.

Med Agtelse

Poul Monroe.
Rektor.

Der maa have været noget enstaaende ved denne Dreng. Alle de andre Bydreng i den store Stad lagde Mærke til ham. Han tog aldrig mod »Drikkepenge« — skønt han nok kunde have Brug for dem — han lyttede aldrig til de halvvoksne Lømlers skidne Historier — men gjorde sin Pligt i eet og alt. —

Nu er han paa Vej hjem til sit Fædreland — dygtiggjort til at tage en Gerning op blandt sine gamle Frænder.

Det er hans Agt at oprette Skoler rundt om i de indiske Landsbyer — men først vil han uddanne de rette Lærre. Han ved, han vil møde Ligegyldighed og Modstand — han ved, at det vil koste Arbejde og kræve Kræfter at naa Maalet — men han ved ogsaa — af Erfaring — hvad en ærlig Vilje og en mandig Maalbevidsthed er værd!

HOS EN AF DE DANSKE FODBOLDHELTE

Meget Vand er løbet i Stranden, mange glimrende Fodboldsejre er vundet, mange Nederlag baaret hjem, siden Chr. Grøthan var i den Alder, nedestaaende Billedet viser.

Mon denne lille spinkle Fyr den Gang vidste, at han mange Aar senere skulde regnes blandt de bedste, naar Tiden blev om dansk Fodbold.

Nedestaaende vil vise, at Grøthan da næppe drømte om engang at blive europaberømt Halfback, men at hans nuværende Hæder kun skyldes den Omstændighed, at han var parat, da Chancen modte ham, og at han overalt bestrebt sig for at fylde sin Plads, at passe sit Job uden at mukke og uden at yde mindre end det mest mulige.

Chancerne flyver os tit om Ørene; der er nok af dem, blot vi ser os for; Chr. Grøthan fik sin den Dag, han som lille Purk for første Gang gik gennem Porten til sin Drengelids Skole: Ordstrup Gymnasium, hvis Rektor var den for faa Aar siden afdøde Professor H. C. Frederiksen, og hvis sportsmæssige Ledelse var i Hænderne paa den dygtige Kaptajn Holger Nielsen, Gentofte Kommunes nuværende Gymnastikinspektør.

— Nielsen lærte os Drengene at elske Gymnastik og Idræt og ganske specielt Fodbold, siger G., som vi har opsoget for at bede ham fortælle lidt til »Spejdernes Magazin«. »Paa Grøndalsletten spillede vi daglig vore Kampe, mange af os fik i de Aar en Interesse for Fodbold, som aldrig forlod os siden.

B. 93's 1ste Holds Spiller Ax. Jensen, Brødre Holger og Paul Frederiksen o. fl. andre kendte Spillere var dengang saalystkelige at være under Holger Nielsens Førerskab, den Mand skylder vi meget. Tit blev der arrangeret Skolekampe, det var med Birkerød og Hørsholm Kostskole; de var egentlig bange for os, og jeg mindes ikke, at vi noget Aar tabte disse Kampe. Forøvrigt spillede Birkerød fortræffeligt; paa denne Skoles Hold var bl. a. den senere saa kendte Berth fra A. B.

INTERVIEW MED DANMARKS GRØTHAN

Ogsaa med Provinsen prøvede vi Kræfter. Holger Nielsen rejste med os til Odense, Randers og Aalborg, og

de tabte, Kampen og fik ikke lært os ret meget.

Saa blev jeg Soldat. En Tid lang saa det ud, som om jeg skulde blive General, men efter en Maanedes Rekruttid opgav jeg og lod mig kassere paa Grund af en mindre Broksskade, der dog ikke generede mig mere, end at jeg Aaret efter var med til at stifte Charlottenlund Boldklub, der imidlertid døde i den unge Alder af eet Aar.

En Foraarsøndag 1911 kom saa min store Chance. Jeg gik til København for at se B. 93 spille. Jeg blev sat til at »skyde paa Maalt«, hvilket ikke interesserede mig særlig, men Søndagen efter skulde der være Kamp, og da en Spiller blev syg, fik jeg Lov at erstatte ham.

Jeg var stolt og gjorde mit bedste, og min Glæde var stor, da vi vandt Kampen.

Siden spillede jeg tit Kampe, kom meget hurtigt paa 1ste Hold og tog som Reserve med til Norge Sommeren 1913. Vi fik jo imidlertid Brug for Reserven, da vi kom derop. Jeg kom til at spille venstre Halfback, en Plads jeg siden den Tid har beholdt.

Utalige er jo de Kampe, jeg har spillet i; tilsammen danner de en Række af muntre og glade Minder, selv om der jo af og til har været en eller anden drøj Torn at ta', som i Eks. Kampen med Czechoslovakierne afvige Sommer.

En kort Tid har jeg tillige været Juniortræner, og det er mig en Glæde at vide, at der rundt om i Klubberne findes store Drengene, hvis Dygtighed paa Banen er Borgen for, at der er Arvtagere nok, naar de, der nu er i første Række, engang maa »lægge op«. Hurtig Opfattelse, gode Øjne, Træning i Sammen-spil og en fast Beslutning om altid at ville gøre sit bedste, det er efter min Mening det, der skal til for at skabe en dygtig Fodboldspiller!

— Dette er i Korthed, hvad Chr. Grøthan har at sige!

I Spejderel Der er ikke stor Forskel paa Drengen paa Billedet her og paa hvilkensomhelst af jer! Skal der blive

saa disse Byer lærte at respektere Ordstrup'erne; det var saare sjældent, vi rejste hjem med et Resultat, vi maatte skamme os ved.

Ved Skoletidens Afslutning dannede vi Drengene Skovshoveds Fodboldklub, der spillede mange gode Kampe, bl. a. med daværende Østerbro's Boldklub. Denne tog til Skovshoved en Søndag for at lære os at spille Fodbold, men

Landsholdsspillere af jer? Saa grib Chancen, forfulg den, spyt i Næven og tag fat! Yd aldrig mindre end det bedste. Vær altid oplagt, giv aldrig tabt!

Maaske mangler der igen en Dag en venstre Halfbæk. Saa ind paa Pladsen, bid dig fast, spil med Fynd og

Klem! Saa slaar vel en Dag Tusinder Tilskuers Bifaldsbrus op om dig og saa, du som saa tit har været med til at overøse dine Fødboldhelte med Virak.

Nu stunder Foraaret til, snart skal Bolden gaa fra Mand til Mand over Grønsveret. Kast dig saa ud i Trænin-

gen. Kom, spil, sejr! Og selvfølgelig ikke for Bifaldsbruset. Skyld! I hvert Fald ikke atene derfor. Men det er nu engang raske Drenges Maal dette: Aldrig tabe, altid sejr!

Harald Østberg.

Som Gymnastiklærer faar man med en Mængde Drenge at gøre af alle Slags, Tøsedrenge saavel som raske Drenge, blødhjærte, flinke og dygtige Fyre og de voldsomste Basser og haarde Halse.

Det er ikke det mest kedelige at lægge Mærke til dem, ja det er næsten noget af det morsomste — naar man altsaa har Sans derfor.

Tænk paa eller hør bare, hvilket brusede Liv det er, inden Timen begynder, et Halloj, som vilde fad en og anden Lærer og naturligvis hvilken som helst brav Medborger til at vride sig af Fortvivlelse med Fingrene i Ørerne.

Der ligger to i vild Brydning; snart kastes den ene i Gulvet, saa man fristes til at tro, at Kampen ikke kender til Nerver, snart vrider den anden sig under Modstanderens faste Greb, i Stillinger, som faar en uvant Tilskuer til at gyse, saa slemt ser det ud — han venten i næste Øjeblik at se Stakkelen ligge med knækket Rygrad.

Der styrter en Skare spændte Fyre hen til Hesten eller Plinten, ser sporgende paa Gymnastiklæreren, og naar hans Bifaldsrik er observeret, kommer Retskabet frem i en Fart, som vilde faa et almindeligt Møbel til at gaa fra hinanden i alle Fuger. Saa begynder Springene. Hvilken Spændslighed! Hvilken Fart, hvilken Glans i Blikket, hvilken Lystighed og stolt Glæde efter hvert Spring, der er lykkedes.

Her ser man det levende Liv, saa skønt i sine fysiske Ytringer, at man skal lede længe efter et Billede, det være sig Model eller i Virkeligheden, der kan maale sig med det; det er som om alle Bekymringer om Fædrelandets Ve og Vel i Fremtiden har fundet sin Løsning. Man føler, at dette er noget varigt; Musikken giver os kun noget forbigaaende. Disse Fyre bliver Landets sikreste og bedste Støtter, seje og spændte, med suveræn Foragt for sædende Orme og ødelæggende Muldvarpe.

Der kommer »Tøsedrengen« — det er »Drengenes« Udtryk. Lige saa prægtige som de andre, selv om deres Legemskonstitution eller andre Forhold har gjort dem mindre modtagelige for levende Ytringer af overstrømmende godt Humor. Lidt afside slaar de sig ned og bytter Frimærker eller andre rare Ting, af Bukselommernes rige Gemmer. Hvordan de kunde høre hinanden er stadig en uløst Gaadel Der

KUJONEN

AF DEN SVENSKESPEJDER-CHEF EBBE LIEBERATH OVERS. AFAAGE JØRGENSEN

Sidder de og smaaahvisker saa alvorligt og vigtigt, som hvilede der, meget betydningfulde Ting, og Afgørelser paa de smaa Skuldre. Det er langt fra altid, man finder de bedste Drenge blandt de saakaldte »raske«, men det omvendte passer ganske vist heller ikke.

Der kommer nogle »med Lægeattest« — deltagere kun »i fristaaende Øvelser«, som det hedder i Vidnesbyrde, hvor ofte ser man dem ikke, disse blegnæbbede smaa Stakler, staa og se misundelige efter Vildbassernes Fart. Det svier en Gang imellem i Hjertet at se dem, men der hjælper ingen Kære Mor. Om nogle Aar eller saa har Forholdene maaske forandret sig.

Der løber en 5-6 Drenge omkring og leger Tagfat. Hvorledes de kan klare sig uden Sammenstød eller andre Ulykker i Mængden af Drenge, der alle har Kviksol i Halsen, er et endnu uskrevet Kapitel i de unge Menneskers Historie. Se blot! Der styrter to af Sted i saa stærk Fart, som kun Drenge kan præstere. Saa, tænker man, nu vil Sol, Maane og Stjerner tindre. Nu maa den ene have sin Næsebloden standset og den anden sendes til Tandlægen for at faa »sin Spisestue« bragt i Orden.

Men nej. I en Brøkdal af et Sekund standser Drengene i en Brøkdal af en Millimeters Afstand fra hinanden — og vips! er de i Gang igen.

To voksne havde sandsynligvis sat sig ned i Nærheden af hinanden for at vente paa, at de atter kom til Hæfterne.

Der dejer en paa Halsen med et Bump, saa det gor ondt langt ind i Sjælen paa Tilskueren. Et Sekund, men ikke mere, ser han efter, om han er hel, og saa op igen! Maaske begynder han paa en Øneste til det værste er ovre, men saa gaar det videre.

Bare de holder! og ikke knækker noget indvendigt! udbrød en Gang en uvant Tilskuer. Men Drenge har nok deres særlige Forsyn.

Jeg kender en Fader, som Livet skaffede en hel Del Nerver, som han aldrig havde haft som Dreng. Hans haa-

befulde Planke for omkring som alle andre, men Far blev forskrækket, lokkede Drengen til sig og holdt ham stadig hos sig, til Flojten lod. Og saa bad han mig love sig, at Planten ikke skulde være med til saadant Halloj.

»Kan de faa Drengen til at love det, saa for mig gerne; jeg lover ingenting.« svarede jeg, som mere end vel vidste, at Planten var en overdaadig frejdig Gut i alle Henseender, som vilde skamme sig Øjnene ud af Hovedet, hvis nogen Kammerat vilde paastaa, at han var et Pattebarn.

Alt det, jeg nu har fortalt, varer jo kun nogle Minutter, saa begynder Livets Alvor, da Flojten lyder — og Timen begynder.

Saa bliver der øjeblikkelig stille i Salen.

Bryderne »afbryder« deres Kamp, den ene i en »halv Nelson«, og Modstanderen med Halsen i Vejret.

De, der springer over Hesten, standser straks, en bliver siddende midt paa Hesten. En, der er ved at tage Tiløb, standser saa pludseligt, at Armene svinger som Mollevinger et Øjeblik, inden han faar sig anbragt i ret Stilling. Tøsedrengen og de svage farer op. Alt er dødsstille, og saa »falder de ind med Kanonerne«, som Somanen siger, naar Kommandoen: »Opstilling!« lyder.

Jeg omtalte før forskellige Slags Drenge, og jeg maa erkende, at de norske Tyrepander interesserer mig næsten lige saa meget som de andre, om muligt mere.

Bedst husker jeg »Kujonen«.

Han var langt fra nogen Grimian, tværtimod saa han usædvanlig godt ud. Jeg vover ovenikøbet at paastaa, at man skal lede længe efter en smukkere fontænaars Dreng. I det mindste har jeg sjelden set nogen konnere. En Holdning, berømt viden om, blød, spændstig og smuk Gang, smaa velformede Fødder, fint bygget, en Muskulatur, som lovede godt for Fremtiden, hvis den holdt, hvad den lovede, og paa den smukke Hals med de myge, fine Linjer sad et Hoved, saa rødt forment under et lyst, svagt bølget Haar, saa at sikkert ingen Billedhugger, antik eller moderne, har skuet Mæg n.

Men hans Blik! Der laa deri en lumsk Rædsel for Klo og diverse slemme Ting, som man Gudskelov ret sjældent træffer hos Drenge. Og der var ingen Tvivl om, at hans Blik svarede

til hans Indre. Et grimt skadefro Smil gled over den vege, smukke Mund, saa snart han havde haft Held til f. Eks. at spænde Ben eller havde været Aarsag i andre Ulykker uden Risiko for ham selv. Det var saadan, at det ordentlig krøb i én, og at Drengene følte noget lignende, var let at se, thi han blev undgaaet af dem alle i Almindelighed og gik mest for sig selv. En Øjentjener af reneste — eller smudsigste — Vand var han ogsaa, og det gjorde ikke Indtrykket af ham bedre. En Fedteprins, det var min Diagnose.

Jeg tænkte i mit stille Sind paa, hvorledes-jeg skulde faa Bugt med den Fyr, og besluttede mig tilsidst til at anvende Haardhed mod ham.

Og en Dag, da jeg saa ham med sit sædvanlige skadefro Smil bagfra sparke en lille Stakkel, blæste jeg af og gik lige hen til ham i den bestemte Hensigt at give ham en Lussing, som kunde mærkes.

Naa, Sinkadusen standsede paa Halvvejen, thi saa megen Angst og Fortvivlelse havde jeg aldrig for set i et Drengesøj. Blikket flagede hid og did — var der Mulighed for at slippe? Saa rettede han paa sig, saa mig lige i Øjnene med det Udtryk af »jeg-gir-Pokker-i-det-hele, slaa bare till« som man saa ofte ser hos Drengene, der har faaet for mange Klo i deres Dage.

Ah! ligger Landet, saaledes, min gammel tænkte jeg og tog ham med ind i mit Værelse.

Der vankede ingen Klo den Dag, og ikke heller senere, men det kommer ikke dette ved, det er »en anden Historie«.

Jeg husker ham netop den Dag den vægtselige Fader, jeg lige omtalte, var tilstede. Faderen var dog heldigvis gaaet isin Vej, inden jeg blæste i Fløjten; hans Nerver kunde ikke holde til mere.

Da jeg havde fløjtet, og alt var stille og roligt, saa jeg en Dreng begynde at gaa i den Retning, hvor jeg stod. Jeg blev ganske forbavsset, thi det var noget ganske usædvanligt.

Det var Kujonen, der kom gaende, bleg om Næsen og med den ene Underarm brækket, begge Benpiber nedenfor Albueledet.

Jeg tog ham ind til mig og lagde ved Hjælp af en samariteruddannet Spejder en foreløbig Forbinding. Det knasede i Armen, saa man kunde høre det, og gjorde naturligvis skrækkelig ondt.

»Gør det ondt?«

»Nej, ikke Spor!« svarede han og sad der rank og spændstig, men forfærdelig bleg, medens Spejderen og jeg syslede med Skinner og Bind. Ikke

en Lyd kom over hans Læber den Gang, og heller ikke senere paa Sygehuset, naar Lægerne røntgenfotograferede ham og lappede paa ham.

»Det er en rigtig Kærnegut!« sagde Underlægen, da Drengen spurgte: »Er jeg færdig? Maa jeg gaa hjem nu?«

Lægen forklarede, at den Dreng var den mest haardføre, han havde truffet, thi det er ikke Smaasmerter ved et saa slemt Brud.

»Han kunde saamænd have været i

hurtig Handling hjælpe, ellers var Døden ham vis. Han skar en Patron itu, hældte Krudtet ud i Saaret, antændte det og brændte saaledes Saaret saa godt det lod sig gøre. Saa tog han Drengen paa Armen og hinkede hjem. Snart efter tiltog Smerterne i Benet, det svulmede op og den frygtelige Feber begyndte.

En af Kammeraterne satte sig hurtigt paa en Hest og galoperede efter en Læge, men denne kunde ikke ventes for hen paa Aftenen. I Mellemtiden saa de andre, hvorledes det gik Sergeanten værre og værre. De holdt Raad og blev enige om, at Benet maatte amputeres, dersom den afholdte Sergeants Liv skulde reddes. Sergeanten gik ind paa deres Forslag.

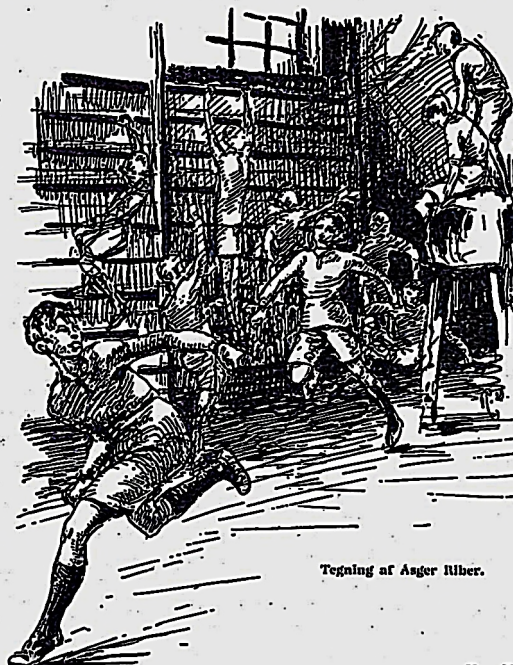
En tog sine Seler af og snørede dem omkring Laaret, saa haardt han kunde. Saa tog de deres Knive, skar gennem Kød, savede Laarbenet over med en almindelig Sav og brændte derefter hele det store Saar med hvidglødende Bajonetter.

Og under hele den uhyggelige Operation saa Sergeanten og røg sin Pipe uden at lade høre saa meget som et Suk en Gang.

Det er der ikke mange, der kan gøre efter, men »Kujonen« saa mig ud til at være af den Slags.

I Kingstown kunde man møde en stor, bredskuldret Mand, som humpede om med et Træben, altid fulgt af en lille sort Dreng, som paa Spørgsmaalet om, hvad han foretager sig, altid svarer:

»Massa har ofret sit Ben for mig, mig ogsaa ofre mit Liv for Massa.«

Tegning af Asger Ribbe.

Stand til at bede om en Cigaret midt under vort Arbejde med Armen, hvis han var naaet saa langt i Uvaner.

Da Drengen var kommet ud fra Hospitalet, sad Doktoren og jeg og snaktede videre om lignende Tilfælde.

Jeg kom da tilfældigvis til at tænke paa en styg Begivenhed fra Sydafrika, hvori denne Dreng sikkert kunde have spillet Hovedrollen. Det hændte ved en Postering af ridende Politier eller Grænsebevogtning. Foreren, en Sergeant, var alene ude og strejfede om i Egnen nogle engelske Mil fra Posterne og traf der en lille Kafferdreng, som var faldet og havde brækket Benet.

Medens han syslede med en Forbinding for senere at bære Drengen hen til Posterne, blev han bidt i Læggen af en Slange, der horte til de giftigste i Sydafrika. Her kunde kun

L I T T E R A T U R

Syng. Gymnastikinspektør N. H. Rasmussen har udgivet 9. Udgave af det lille Hefte Syng, indeholdende 65 Sange med Noder til 14: (30-Øre.)

Kiplings udvalgte Værker.

Paa Pios Forlag udkommer Kiplings udvalgte Værker i Hefter, saaledes at man ved at betale 1 Kr. om Ugen i Lobet af 1 Aar vil være i Besiddelse af hele Værket.

Blandt Aarels mange Lommebøger kan nævnes: Lommebog for Skoleelever, Børnenes Lommebog og — den nye — Pestalozzis Kalender.

FOTOGRAF EMIL CLAUSEN. FREDERIKSBERGGADE 34.
Elegant Udførelse. Telefon 8050. Rimelige Priser.

MOSEKONENS BRODER

Hans og Børge laa og dasede ude paa den store Græsplæne i Haven.

Solen var lige gaaet ned derude bag Bakkerne i Vest og havde farvet Himlen luende rød. Et Stykke nede i Engene kunde de lige skimte Aaen som en smal Stribe. Den lignede nærmest en skinnende Solvtraad, som den snoede sig dér midt i alt det grønne.

Begge Drengene var blevet tavse for en Stund. Sommeraftens Stilhed og Naturens blide Skønhed havde bragt dem i en Stemning, som de ikke kunde finde Udtryk for i Ord. Derfor tav de. Laa blot og saa og saa paa alt det vidunderlige, de havde for Øje. Gyldenbræmmede, kuplede Skyer, som antog de forunderligste Former jo mere de saa og saa, Markerne og Engene og de spredte Smaahuse og Gaarde — og helt oppe paa Bakketoppen den lille, hvidkalkede Kirke med de røde Tegl og det takkede Taarn, hvorfra Klokkerne lige havde ringet Solen ned. Det var som om usynlige Vinger havde baaret Lyden af det rungende Malm vidt ud over Markerne og Engene.

Hans og Børge laa stadig tavse og tænkte hver for sig — uden rigtig at vide af det. Tusind forskellige Tanker kom og forsvandt. Alle Dagens Begivenheder og muntre Streger var som glemte for en Stund. Stilheden betog dem fuldstændigt.

— Men pludselig blev de vækket af deres Drømmerier. Haveaagen snækkede, og de hørte Trin, som kom op ad den knirkende Grusgang.

Hans og Børge for op. De havde egentlig ligget og daset længere, end de havde tænkt sig. Himmelbranden var slukket, og det var blevet ligesom lidt køligere.

Det var Erik, der kom.

Et Øjeblik efter havde han

AF VIGGO REHLUND

smidt sig i Græsset ved Siden af de to.

»Naa Børn, hvad har I saa bestilt, mens Far har været ude?« lo han.

Hans og Børge saa' spørgende paa hinanden. Det var, som om de ikke kunde finde Udtryk for, hvad de havde taget sig til. Saa røg det ud af dem begge:

»Ingenting!«

»Det var ikke meget!« lo Erik igen. »Næ, saa skulde I bare have været med Far her.«

»Hvor har du da været henne hele Eftermiddagen og Aftenen?« Hans drejede Hovedet langsomt og saa' spørgende paa Erik.

»Naa—h, jeg har saamænd blot været en lille Svip nede paa Bryggeriet.«

»Paa Bryggeriet?«

»Ja, er det saa mærkeligt?«

»Næ, men hva' for et Bryggeri?«

»Næ, véd I nu hvad! Nu har I snart været her ude i fjorten Dage, og saa generer I jer ikke for i jeres himmelraabende Uvidenhed at spørge om, hvad Bryggeriet er! Som om I ikke saa udmærket godt vidste, at Mosekonen driver Bryggeri nede ved Storemosen. Næ, kom nu ikke og fortæl mig det!«

»Jamen, Erik, hvordan i Alverden skulde vi kunne vide noget om det, naar der ikke er en Kat, der har talt om det?« forsvarede Hans og Børge sig.

»Saa—h? Det var højest mærkeligt! I erindrer maaske ikke, at Far forleden Aften, da han kom hjem, fortalte, at Mosekonen bryggede?«

Hans og Børge maatte bøje sig for Beviset og tav. De havde begge hørt Proprietær Langes Udtalelse forleden — og Erik fastslog derfor, at det var Tegn paa en kolossal Dumhed, naar de ikke allerede den Aften havde

spurgt, da der blev talt om noget, de ikke kendte.

Der blev en lille Pavse.

Saa kunde Børge ikke dy sig længer. Han maatte vide, hvem Mosekonen var. Hans medfødte Nysgerighed tvang ham til at spørge:

»Hvad brygger hun da — hendes Mosekonen?«

»Hvad hun brygger?« Erik saa' foragteligt paa Hans og Børge. »Ja, I har saamænd nok Grund til at spørge. For I tror selvfølgelig, hun sidder og brygger Bøf'er med Spejlæg, I to Kvajho'der!«

Erik var aabenbart i daarligt Humør i Aften — eller træt maaske. Hans og Børge følte sig ikke fristet til at spørge yderligere.

Atter en Pavse.

Saa tog Erik ganske uopfordret fat paa at fortælle. Han var nok blevet blidere stemt.

»Tja, hvis det ellers kan interessere jer at høre lidt om Mosekonen og hendes Bryggeri, saa skal jeg gerne fortælle. Ser I, Mosekonen bor nede ved Storemosen en halv Mils Vej herfra. Hendes Mand, som selvfølgelig var Mosemand, døde for nogle Aar tilbage — og efter hans Død slog Konen sig saa paa Bryggeriet«

»Saah? Slog hun sig paa det? Det gjorde vel ondt, hva'?« spurgte Børge med den mest uskyldige Mine af Verden.

»I ønsker aabenbart ikke at vide mere. Godt! I har forresten ogsaa mere Fornøjelse af selv at gaa derned og hilse paa hende.«

»Ka' man det?«

»Om man ka'? Er I tossede! Der er ikke noget, hun blis mere glad for, end naar hun faar Besøg af fremmede. I skulde ligemeget stikke en Tur derned i Morgen Aften. I har jo ikke andet at bestille. Og I kan sagtens finde det. Bare lige ud ad Vejen til I har Storemosen paa den højre Haand, saa ned til højre forbi

det lille hvide Hus, og I kan ikke blive fri for at finde det. Og skulde det utænkelige alligevel hændes, at I ikke kan finde det, saa kan I bare spørre jer for oppe i det lille, hvide Hus.»

»Jamen skal det absolut være om Aftenen?»

»Jal Ellers kan det ske, I ikke træffer hende, for hun arbejder nemlig kun om Aftenen — jeg vil anta, hun ikke kan taale den stærke Varme om Dagen. Men I skulde som sagt ta' og gaa derned. Der er knusende interessant dernede, og saa alt det hun har at fortælle jer! Hvis jeg var jer, vilde jeg altsaa gaa derned»

Hans og Børge blev efterhaanden begejstret for Planen. Erik fortalte vidt og bredt om, hvor slink hun var o. s. v. o. s. v. — og Resultatet blev da ogsaa, at de tilsidst besluttede at ta' afsted.

Men da de ud paa Eftermiddagen den næste Dag glade og fornøjede forlod Gaarden og travede ud ad Vejen paa Vej til »Mosekonens Bryggeri«, da anede de lidet om, at Erik oppe fra sit Værelse fulgte dem med Øjnene, til de forsvandt bag Bakken. Saa kastede han sig henover sin Seng — og skrupprie. Det var, som Latteren ikke vilde faa Ende. Tænk, at de var hoppet paa'en!

Et Øjeblik efter var Nyheden spredt ud over hele Gaarden. Allesammen — lige fra Proprietær Lange og ned til den yngste Tjenestedreng — havde de faaet serveret Historien om »Bryggeriet« af Erik. Og hver Gang han havde fortalt den, sluffede han med:

»Men I kan spilleme osse tro, jeg holdt Masken forbi strøget godt i Aftes, da jeg hældte »Bøhmanden« paa dem!»

Og allesammen morede de sig over Historien, ja selv Fru Lange kunde ikke tilbageholde et lille Smil og et:

»Ja, Herregud, de handler jo i god Tro, de smaa Stakler.»

Og saa gik man i Gang med at forberede en festlig Modtagelse af de to »Stakler«, naar de ud

paa Aftenen kunde ventes hjem fra »Mosekonen«.

Alt det anede Hans og Børge ikke det mindste om. De fløjtede og sang hele Vejen og trallede, som kun et Par 12-Aars Dreng kan gøre det, naar der er noget, de glæder sig til.

Efter en Times Gang naaede de da endelig ud til Storemosen. Men nu kom det vanskeligste først: at finde Bryggeriet. Hvor de end saa' hen, var der kun Mose og Buskads og atter Mose. Snart fik den ene Øje paa noget, som han mente *maaske* kunde være Bryggeriet — saa løb de derhen og fandt ingenting. Snart fulgte den anden et Spor, som han bestemte troede førte til Maalet — men forgæves! Og saaledes blev de ved nogen Tid — frem og tilbage — tilbage og frem.

Tilsidst tabte de dog Taalmodigheden og besluttede at spørge om Vej oppe i det lille, hvide Hus, som Erik havde sagt, de skulde.

Lidt efter stod de udenfor Døren. Hans bankede paa: En stor og tyk, venligt udseende Mand lukkede op.

»God Aften!»

»God Aften!»

»De vil vel ikke være saa venlig at vise os Vej ned til Bryggeriet?» spurgte Hans med Huen i Haanden.

»Hva' for et Bryggeri, min Ven?« Manden saa uforstaaende paa de to Dreng.

»Mosekonens Bryggeri! Det skal vist være her i Nærheden.»

»Naa—aal Mosekonens Bryggeri!« Der gik aabenbart et Lys op for Manden. Et stort Smil gled over hans Ansigt. »Se, se! Saa I vil ned og se Mosekonens Bryggeri. I to! Men saa maa I virkelig først fortælle mig, hvem I er, og hvor I kommer fra. Een kan jo aldrig vide, hvad det er for Landstrygere, man har med at gøre,« lo Manden igen.

Hans og Børge præsenterede sig.

»Ser man det! Ser man det! vedblev Manden. »Saa I er Proprietær Langes Feriegæster, og I

har faaet Lyst til at hilse paa Mosekonen. Kom I saa hellere indenfor, I to, for I træffer alligevel ikke Mosekonen i Aften — desværre.»

Snart sad de inde i Husmandens hyggelige Stue og drak Kaffe og spiste Kager, som havde de ikke faaet Mad i den sidste Maaned. De blev i godt Humør og glemte snart den lille Skuffelse, som det havde været, at Mosekonen ikke var hjemme. De fortalte vidt og bredt om Anledningen til deres Besøg, om Eriks Historie om Mosekonens Bryggeri, og Manden lo og morede sig i én Uendelighed.

Tiden gik med Syvmileskridt, og det blev Tid for Drengene at bryde op. Forinden var de dog en Tur omme i Haven og forsynede sig rigeligt med Æbler til Hjemturen.

»Farvel Dreng, og Tak for Besøget! Og saa maa I huske at sige derhjemme, at I desværre ikke fik set Mosekonens Bryggeri, fordi hun var blevet syg — vistnok af Ærgrelse over en nærværende Drenge Besøg i Aftes. Men saa kan I til Gengæld hilse dem allesammen fra Mosekonens Broder — for ham traf I da.» —

»Jeg er altsaa ganske overbevist om, at vi har været ude at svømme,« sagde Hans til Børge paa Hjemvejen. »Jeg har paa Fornemmelsen, at denne hersende »Bryggerihistorie« blot var en Fælde, vi skulde dumpe i. Erik, den Snøbel, har ta'et os ved Næsen, man har villet gøre os til Grin.«

»Akkurat d et samme mener jeg. Lagde du ikke Mærke til, at Manden ikke anede det mindste om »Bryggeriet« i Begyndelsen. Først da vi nævned Mosekonen, gik det op for ham, at man havde holdt os for Nar.«

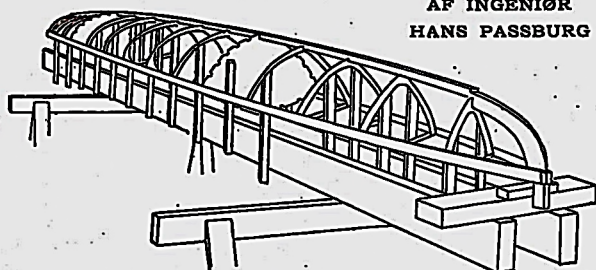
»Ja, og saa lo han uafbrudt — men det er forresten en meget god Vittighed den med »Mosekonens Broder«.»

Da de to Dreng kom hjem, stod alle Gaardens Folk opstillet paa Rad foran den høje Sten-

(Forts. Side 22)

HVORLEDES MAN BYGGER EN KANO

AF INGENIØR
HANS PASSBURG

Vil man som Begynder bygge sig en Kano, man virkelig skal faa Fornøjelse af, bør man ikke selv begynde at konstruere sig en, som man tror vil tilfredsstille Ens Ønsker. Som Regel vil den falde uheldigt ud og desto mere er en saadan Konstrueren paa egen Haand forkastelig, da man kan faa Fortegninger, og det billige Fortegninger af Kanoer, der kan tilfredsstille selv de mest kræse Fordringer. Saaledes findes der Tegninger lige fra Kappadlingskanoer med en Bredde paa 0,52 m og en Længde paa 4,80 m til Sejlkanoerne med en Bredde paa 1,09 m, og 5,20 m Længde og 10 kvm Sejl.

Med saadanne Tegninger og de ledsagende Vejledninger som Grundlag vil enhver, der er i Besiddelse af lidt Fingersfærdighed, kunne bygge sig en Kano. Værktøj behøver man ikke meget af. En Staalvinkel, Meterstok, Hammer, Sav, Høvl, Skruetrækker, Fil, Rasp og Syl er nødvendige, og har man en lille amerikansk Haand-boremaskine, kan man med denne paa en let og sikker Maade faa boret de mange Huller, der nødvendigvis skal til ved Stallets Sammenføjning. Endvidere kan man have stor Nytte af et Par smaa Skruetvinger og en Vimmel med en Skrueforsænker.

Selve Kanoens Bygning foregaar ved — som det fremgaar af vedføjede Skitse — at opspænde de udsavede og sammenskruede eller sammen-nittede Spanter paa en Bedding, hvortil kan anvendes en Stige eller to fastforbundne Bjælker, 50 x 120 mm; og af en Længde svarende til godt Kanoens Længde.

Af Skitsen fremgaar det, at to af Spanterne er erstattet af Skodder. Det er ikke altid, at disse er angivne i Tegningerne, men det bør meget anbefales at anbringe dem; da man derved faar de fornødne vandtætte Rum for og agter, hvorved Kanoen kan holdes flydende i Tilfælde af Siderummets Fyldning med Vand. I det hele taget kan det ikke i tilstrækkelig høj Grad indprentes, at det vil være letsindigt og uforsvarligt ikke at forsyne sin Kano med ekstra Flydekraft,

det være sig vandtætte Rum som nævnt ovenfor eller specielle vandtætte Blik-Luftkasser, eventuelt nogle tomme tilloddede Petroleumsdunke.

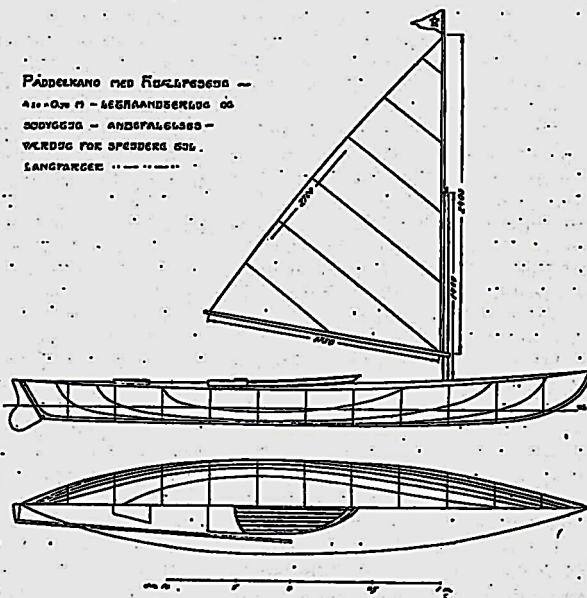
Naar Spanterne og Skodderne er anbragt paa deres rette Plads, lægges Kølen, paa hvilken man i Forvejen har skruet For- og Agterstævnene, hvorefter Rælingslisterne fastskrues. Ribberne lægges herefter paa Plads, idet der i Skodderne er gjort de fornødne Nedskæringer for dem, saa Skodderne senere hen kan gøres fuldkommen tætte.

Indtil nu er Bygningen foretaget med Bunden i Vejret, men efter Ribbernes Fæstelse — de forsynes med en Skruer i hvert Krydsningspunkt mellem Ribbe og Spant — frigøres Kanoen fra Beddingen, hvorefter Dæksribberne anbringes og Siderumslugen eventuelt kantes med en Forstærkning, f. Eks. af Krydsfiner.

Alt Træet kan let faas paa et Savskæreri, og for at kunne præstere virkeligt smukt Arbejde, bør man købe saavel Træet til Spanterne som til Ribber, Lister og Køl nedhøvet til de ønskede Tværsnitsdimensioner. Til Stævnene staar man sig ved at anvende krumvokset Eg.

Kanoens Træstel er herefter færdigt til Beklædning. Til Overtrækningen benyttes Sejldug, hvis Kvalitet maa vælges med Henblik paa Kanoens Størrelse og Formaal. Sejldugens Befæstelse til Stellet foregaar ved smaa Kobbersøm. — Tilbage staar nu kun Anbringelsen af et Skvælbord langs Siderummets Kant, hvorefter

PÅDELKANO MED RIGELPESSED —
411-000 11 — LÆGGERANDERKUG 00
500YGG00 — ANDEPÅL0000 —
VÆRDOG FOR SPESJERS 000.
LANGFØRER — — — — —

man kan paabegynde Malingen. Det er af Betydning for Kanoens Tæthed og Holdbarhed, at de forskellige Strygninger udføres med stor Omhu.

Padlen, som forarbejdes i to Dele, sammenføjelige paa Midten ved Messingrør, gores af en Træsart, der baade er let og seig, f. Eks. Gran.

Om kort Tid udsender
Hasselbalcks Forlag
Passburg: Kanobogen.

DRENGE ULYKKER

Isen kræver Ofre.
To Børn druknede.

Holbæk, Onsdag. R. B.

En 10-aarig Dreng var i Dag gaaet ud paa Isen paa Kalvemosen, da Isen pludselig brast under ham, og han faldt igennem og druknede. Først flere Timer efter lykkedes det at finde hans Lig.

Rudkøbing, Onsdag. R. B.

En 10-aarig Dreng faldt i Gaar, under Læg paa en tilfrossen Dam igennem Isen. Hans 12-aarige Søster faldt ligeledes igennem, og da en 18-aarig Søster vilde hjælpe, brast Isen ogsaa under hende. En tilfælde

Mand vadede ud i Vandet til Halsen og fik begge Pigerne hjulpet i Land, men Drengen var gaaet til Bunds og druknet. Liget fandtes senere.

En Dreng saaret ved et
Revolverskud.

En lille Dreng paa 9 Aar blev iafles ramt i det ene Ben af en Revolverkugle, som blev affyret inde fra den lille Granplantage ved Provinsarkivet paa Jagtvejen.

Drengen, der blev bragt paa Hospitalet, havde set, at den Person, der affyrede Revolveren, var et ungt Menneske paa 17-18 Aar, der skyndsomst forsvandt, da han saa, Drengen faldt.

VÆRBEREDT

En af vore egne Folk — Tropsfører, Gaardejer Søren Auning fra Søby — har sidste Efteraar med Fare for sit Liv standset et Par løse, utøjlede og løbske Heste paa Bredgade i Herning. Hestene kom i fuld Fart ned ad Gaden, uden Hovedtøj. Vognstangen fløj hid og did mellem Hestene, og Situationen saa meget faretruende ud. I det samme sprang Auning lige ind mod Hestene og greb disse i. Næseborene, saa Blod og Frænde stod ud over hans Ansigt og Tøj, samtidig med at han blev slæbt et Stykke paa ca. 25 Meter henad Gaden. Tropsføreren har af Korp-

set faaet tildelt Medaillen for rask Daad.

En rask Mand.

Motorjagt efter løbske Heste.

Forleden Dag mødte en 17-aarig ung Mand oppe hos Politispektor Hakon Jørgensen, der udbetalte ham en Dusør og hædrede ham i nogle varme Ord for en rask Daad.

Den unge Mand, Bud Herman Andersson er ansat hos Otto Mønsted. Han saa en Dag, da han kom fra Mønsted Fabrik i Vasbygade, et Par løbske Heste, forspændt en af Kul-

Importens Vogne, komme i rasende Fart fra Sydhavnen ned ad mod Langebro. Han sprang op paa Bagsædet paa en Kollegas Motorcykle, og af Sted gik det i vældig Fart, indtil de naaede paa Siden af Hestene. Saa sprang han af og fik Tag i den ene Hests Hale, men maatte straks efter slippe igen. Atter sprang Herman op paa Cyklen — forøget Fart paa —, og da han paany naaede de løbske Heste henne i Hambroesgade, sprang han igen af i den vilde Fart, greb Hestene ved Grimen, og denne Gang lykkedes det ham at faa dem standset.

LITTERATUR

Carit Ellar: Fangen paa Kalo (Pios Forlag), 2.50 heft., 3.60 kart., der er udkomme i 9. Udgave.

Paa Aschehougs Forlag er udkommet: Barbra Ring: Paa egen Haand og Bernt Lie: Svend Bidevind. Den sidste er vel nok en af de bedste Drengbøger, der findes, og bør have Hæderspladsen paa jeres Boghyld.

Levin og Munksgaard har udsendt en ualmindelig smuk og værdifuld Bog om Louis Pasteur i Anledning af Aarsdagen for den store Forskers Fødsel. Saavel de prægtige Billeder som den interessante Tekst — skrevet af en Række fremragende Videnskabsmænd — gør Bogen værd at eje.

SKOLEBØGER

Nye og brugte.

Einar Harck - Boghandel.
Fiolstræde 33. Telefon 9148.
Leverandør til: Forbrugsforeningen for Embeds- og
Bestillingsmænd samt Læger.

ENHVER SPEJDER

bør til enhver Tid være i Besiddelse af en Eversharp. Særlig den korte Model med Lommeholder, som her er afbildet, egner sig for Spejdere, da hele Pencilen gaar ned i Lommen og derfor vanskelig tabs.

Forlang den søgte

EVERSHARP

Navnet staar paa den.

Hjemmet

Danmarks
POPULÆRESTE
UGEBLAD

V. Schmidt,

Holmensg. 29. Tlf. Byen 2925y.

Messinginstrumenter, Trommer,
Signalhorn, Trommefløjter.

PATRULJEUDDANNELSE

(PRISBELØNNET MED JØRGEN BØJES KROKODILLE)

(Fortsat fra forr. Nr.)

Søndag d. 4. Fri Søndag.

Torsdag d. 4. Patruljemøde Kl. 7 i Trl. Enhver Mand medbringer Knobene bundne paa et Stykke Reb. Papir og Blyant. Hjemk. Kl. 8⁴⁰. Nyhvervede skal kunne Loven.

Ordonnansm. (2 Gange). Karl Kristian faar om Morgen, inden han gaar til Skole, Besked om at købe hos: Købmand Karlens: ¼ kg Kaffe, ½ kg Svedsker, ½ kg stødt Melis, 5 Øre Gær, 10 Øre Peber.

Slagter Eriksen: ¾ kg Bøfskød samt 1 Pund Flæsk (her bruges Pund for at se, om de lægger Mærke til det).

Samariter. En Spejder faar Lov til at forklare Benbygningen. Dernæst forklarer jeg Symptomerne paa Benbrud og Kvæstelser, desuden Besvimelser (Blodet til Hovedet, fra Hovedet).

Kortsignaturer. Jeg tegner dem paa Tavlen, og Sp. tegner dem af (skal kunnes næste Gang). Viser Sp. et Kort og forklarer Højdekurver samt hvad der er at se.

Knobene, som er medbragt hjemme fra rettes. Hver Mand faar 4 Stykker Reb og skal binde 4 Knob. Jeg slukker Lyset og lader det være slukket i 3 Min. Knobene rettes.

Spejderloven. Paragraf 1 og 2 forklares. Rekrutterne og de nyhvervede høres i hele Loven.

Ordonnansmelding afgives.

Ordre angaaende Kolonnetur Søndag d. 11/6.

Kort Oversigt over Patruljemødet:

Ordonnansmelding	5 Min.
Samariter	20 —
Kortsignaturer	15 —
Knobene og Loven	20 —
Paragraf 1 og 2 forklares	10 —
Ordonnansmelding	15 —
Ordre	5 —
Tid at løbe paa	10 —

100 Min.

Søndag d. 11/6 Kolonnetur.

Torsdag d. 10/6. Patruljemøde. Der stilles Kl. 7. Hjemkomst Kl. 8⁵⁰.

Ordonnansmelding (2 Gange). Løb til Skovfoged Egebjerg og meddel ham, at han i Morgen Kl. 5½ Morgen skal sende 4 Skovløbere ud at fælde Træerne paa den højre Side af Landevejen, som fører til Skovby. Desuden skal han samtidigt sende 2 Forstkandidater ud til Planteskolen ved Østre Skovled for at plante 200 Bøgetræer.

Samariter. Benbrud. En Sp. skal vise, hvad han vil gøre ved en Mand, som har brækket Benet. En anden forklarer Besvimelser.

Forbrændinger gennemgaaes. (De 3 Gr. og deres Behandlingsmaade). Nogle enkelte Tørklædebind vises og øves.

Stopning. Jeg viser, hvorledes man stopper en Strømpe. Hver Mand moder med Strømpe, stoppet af ham selv, samt en Knap syet i et Stykke Tøj.

Antalsbedømmelse. (3 Gange: 16, 27, 52).

Kortsignaturer. Hver Mand faar udløst et Stykke Papir, hvorpaa han skal tegne Kortsignaturer. Desuden skal han efter Fantasi tegne et Kort, hvorpaa der findes: 1 Bøgeskov, i Udkanten af Skoven en Vandmølle, hvorigennem løber en Aa. Over Aaen en Bro, et Vadested, en Sprang. Aaen ender i en Sø med Siv langs Søbredden. Grænsen.

Ordre til Patruljetur d. 18/6.

Kort Oversigt over Mødet:

Ordonnansmelding	5 Min.
Samariter	20 —
Stopning	15 —
Antalsbedømmelse	10 —
Kortsignaturer	15 —
Ordonnans	15 —
Ordre	10 —
Tid at løbe paa	10 —

100 Min.

(Fortsættes)

KORPSKONKURRENCE

I. TURN OUT.

Det det drejer sig om er, at Troppen giver et flxt og sneidigt og ensartet Indtryk.

II. LEJRSPORT.

a) Transportmetoden er fuldstændig fri, man kan benytte Tropskærre, Patruljekærre eller slet ingen Kærre.

Det, det gælder om, er, at Materiellet er fordelt mellem Troppens Spejdere paa en praktisk Maade, d. v. s. efter den Arbejdsfordeling, der er fastsat i Troppen (Kokkene med Kogegrejene, Teltet med Teltet o. s. v.), og efter Spejdernes Størrelse og Alder (de smaa Spejdere mindst at bære). Endelig naturligvis at Pakningen ligger, som den skal, d. v. s. at de enkelte Ting er anbragt efter et praktisk System, og det hele ligger net og glat og fast.

b) Det gælder først og fremmest om, at der ikke slæbes en eneste Smule mere med, end der virkelig er Brug for i en Vandreløjr. Dernæst at Vægten af de Ting, der medføres, er den mindst mulige, og endelig, at de enkelte Udrustningsgenstande er af en solid og praktisk Karakter. Jo mere Spejderne selv har forberedt af Udrustningen, des bedre er det naturligvis.

Eksempel: Man venter Regn. Teltene slaas hurtigt op; alt bringes inden for og pakkes ud. Diamantgrav-graves; der tændes Baal og Vand bringes i Kog.

Ved denne Opgave gælder det naturligvis om, at Troppen i Forvejen er indeskerceret i hurtig Lejrslagning, saaledes at hver eneste Mand ved, hvad han har at gøre. Der skal helst ikke siges et Ord andet end Førerens Anvisning paa, hvor Teltet, Kogestedet, Latrin m. m. skal være.

d) Forudsætningen er her, at Troppen er kommet til en Lejrplads, hvor den vil opholde sig i længere Tid. Den beslutter sig til at gøre sig det saa bekvemt som muligt ved at udnytte det Materiale, der er for Haanden. Det gælder om at faa det mest mulige ud af Forholdene, som de er (hyggelig Lejrbaalsplads, godt Feltkøkken, Bageovn, ordentlig skærmet Latrin o. s. v.).

III. LEJRLIV.

a) Det er Forudsætningen, at Troppen under Konkurrencerne har udtaget faste Kokke og Lejrordonnanser, og at disse bruger en Del af deres Tid til stadig at indføre Forbedringer (særlige Finesser) paa Lejrpladsen.

b) Det er lige ud ad Landevejen.

c) Madens Tilberedning, Borddækning m. m. Renlighed ved Madlavning. Færdig til rette Tid.

d) Hver Dag indledes som sædvanlig med Morgengymnastik i Trop og Mor-

Kort Oversigt over de enkelte Konkurrenter og Forklaring til disse.

genbad. Det, det her kommer an paa, er at have et godt System af Morgenvælselser, som Troppen er ordentlig indovet i i Forvejen.

e) Troppen og Tropholdet maa sørge for at være paa Plads til de befalede Stilletider. Det trækker fra, hver Gang en Trop ikke er klar, naar den skal være der.

IV. SANGE OG RAAB.

Sangen er det vigtigste, gamle Sange og nye Sange. Troppen maa have sin egen Sang samt et lille Repertoire, som der er noget ved, og kunne gennemføre det ordentligt. Et Par opildnende og taktfaste Raab maa den ogsaa have paa Programmet.

V. FRILUFTSSPIL.

Det gælder om at have et Program, der kan holde Publikum i Aande i alle de 1 Minutter, der er Tale om. Om det er Komædie, stumt Spil eller en Samling af luttet Enkelmandspræstationer (Sang, Tryllekunst, Hurtigtægn, Akrobatik o. s. v.) er ikke det, det kommer an paa. Foretagendet kan være højtideligt smukt eller præget af overdaandigt Humor, det ene tæller lige saa godt som det andet. Det eneste, det ikke maa, er at virke plat.

VI. PATRULJEFORHINDRINGSLOB.

De Opgaver, Patruljen kan vente at blive stillet overfor, vil være af lignende Art som ved Midtjydskes Turneringer (bed Jeres Troppesfører om at se i »Spejderidræt«). Det fordres, at mindst 1 Spejder er »1ste Klasses«.

VII. PATRULJEVANDRING.

Patruljen stiller med følgende Udrustning: Hver Spejder en Rygsæk, hvori en Regnfrakke og et tykt Tæppe. Patruljeudrustning d. v. s. Økse, Spade, Redningsreb, Forbindspakke, Kniv, Dagbog, Tegneekvisitter, Trædstikker. (Patruljen faar udleveret en Skitse over den Rute, den skal følge, og en Angivelse af, hvilke Søverdigheder, der findes paa denne Rute. Desuden i raa Tilstand: Mel, Kod, Kartofler og Salt).

Patruljen har udover dette ikke Lov til at medføre anden Udrustning og andre Hjælpe midler (altsaa hverken Pandet eller Kogekar).

Patruljen skal bage Brød og tilberede Kod.

Patruljen kommer til at foretage en Vandring paa 20 km., den skal ligge i Bivak om Natten, og den skal efter Forløbet af de 24 Timer melde sig tilbage med en illustreret Dagbog af Dagens Eventyr. Det, der tæller paa denne Tur, er: 1) hvorledes Patruljen kla-

rer sig med de Hjælpe midler, der er givne den i Hænde, og 2) Dagbogens Affattelse.

VIII. SPEJDERIDRÆTTER.

a) Spejderen vil f. Eks. komme til at gaa en bestemt Vej indenfor en opgivet Tid, hvor han møder nogle Mennesker. Han maa bagefter efter Hukommelsen og ved Angivelse af Landmærker give et Rids af den Vej, han har fulgt. Desuden maa han kunne give nogle Oplysninger om de Mennesker, han har mødt undervejs.

b) Spejderen kommer her til et Sted, hvor der f. Eks. er sket en Forbrydelse; han skal af de Spor og Tegn, der findes, kunne slutte sig til, hvad der er foregaaet, og give en kort og klar skriftlig Redegørelse paa dette.

c) Spejderen bliver f. Eks. sluppet løs i et bestemt afgrænset Terræn og skal efter en nærmere fastsat Tid gøre Rede for, hvilke Træer og Planter og Paltedyr og Fugle der findes indenfor Området. Han maa ved sin Tilbagekomst kunne dokumentere Rigtigheden af sin Paastand ved at medbringe fornødent Bevis for Paastandens Rigtighed.

d) Opgaven bliver den om Natten uden Hjælpe midler af nogen Art at finde en bestemt Vej i den kortest mulige Tid, efter at Vejen er vist ham paa en Skitse.

e) Spejderen faar udleveret Mel og Salt og Bagepulver, han skal selv mælte Dejgen, skære sig en Gren, tænde sig et Baal og bage Brød i den kortest mulige Tid.

f) 3 Kast højeste Pointsantal, Reglerne i »Spejderidræt«. Kastet bliver ud over Vand).

IX. SPEJDERIDRÆTTER.

a) Opgaven bliver af lejrsmæssig Beskaffenhed, d. v. s. omfattende Reparationer paa Lejrmateriel.

b) Opgaven bliver den at klatre op i et højt Træ og afsende en simpel Ordre (Morse) til en nærliggende Station og derefter komme med igen. Under Klatringen er det tilladt at benytte Reb. Nedklatringen kan ikke begynde, for Morsetegnet er rigtig modtaget. Korreste Tid.

c) Det skal være 100 m Svømming. Svømmingen er fri. Hurtighed.

d) 80 Meters Lob. Hurtighed. (Specielt Handicap efter Alder!).

e) Stenens Vægt ca. ½ kg. Stenkastets Længde.

f) Springets Længde.

Konkurrence-Ledelsen.

Spejd altid efter

Mærket Tre Ben i Ringen,
naar De kober Sæbe!
Dette morsomme lille
Mærke er Garantien for,
at De faar den ægte

Worning & Petersens
Xeroformsæbe.
Over alt — overalt!

C. ØLLGAARD & GYLCHES

Frimærkehandel

Lille Kirkestræde 8 Telefon 3148

Specialitet: Skandinavien
Gamle Breve, Arkiver og Samlinger købes.

*Clicheerne til
Spejdernes Magasin
udføres i:*

*7. Dietrich & Jøbers
Cliche Anstalt
København.*

Taylor 11. Telf. 12865.

En
HAFNIA
ægte Maltøl
daglig

styrker
og bevarer
sundheden

Leverandør til det kgl. danske Hof.

FRA DIVISIONERNE**Midtjyske Division.**

Paa det aarlige Foreremøde i Silkeborg d. 14. Januar vedtoges det at afholde Divisionens 7. Foraarsturnering i Bededagsferien d. 26.—29. April samsteds med Korpslejrens Konkurrencer som Grundlag for Turneringsprogrammet. I Silkeborg- og Dalgaskolonnen er der oprettet nye Tropper. En Patrulje i Herning opsporede og fandt forleden en bortkommen meget værdifuld Hund, medens en anden Herningpatrulje har assisteret ved Tanderupgaard's Brand. 1. Æbeloft har været paa Hedeplantning, 1. Brædstrup har planeret og indrettet Byens Skøjtebane, og 1. Kjellerup har assisteret ved Ildebrand. Silkeborg har efter lange og enerske Kampe endelig erhvervet et Tropslokale.

Kongeeaa Divisionen.

Divisionens Tropper er i fuld Gang med Træningen til Foraarsturneringen i Haderslev. Det bliver — Traditionen tro — i Bededagsferien, og Programmet byder paa:

- I. Femkamp
 1. Nødhjælp.
 2. Kast med Redningsreb.
 3. Kimsleg.
 4. Lapning.
 5. Slutning.
- II. Ordonnansstafeløb.
- III. Around Idrel.
- IV. Tovtrækning.
- V. Patrouilleforhindringsløb.
- VI. Lejrpatrouilleopgave.
- VII. Lejrbaalsunderholdning.

Divisionen er begyndt paa Udgivelsen af et Blad, foreløbig som en Slags Turneringsblad.

Silkeborg Kolonnes Turnering.

Endelig oprandt den af samtlige Tropper saa længe ventede Dag, og som sædvanlig blev det straalende Vejr, Kolonnen har i den Retning altid haft det mest storslaaede Held med sig.

Da Kl. slog 8 om Morgen, og før de 8 Slag var sluttede, marcherede Bogild Trop pinligt præcis som altid ind paa Torvet. Samtidig ankom de 2 Silkeborg Tropper samt en Ordonnans fra Kjellerup Trop, der meldte, at de gæve

Kjellerupere paa Grund af Cyklereparationer først kunde indtræffe 10 Min. senere. Imidlertid ankom Brædstrup Trop, og Kolonnen var da snart samlet. Omtrent alle var modt — 100 Mand. Efter at der var rettet af, bad Kolonnechefen kort velkommen og da især til Brædstrup Trop, der ikke havde deltaget for. Fanen blev derefter ført til højre Fløj, og der afmarcheredes med Bogildtroppens store og gode Orkester i Spidsen til Turneringspladsen. I Retning af Turneringspladsen er vi her i Byen meget heldigt stillede, idet den kgl. Skovrider elskværdigt anviser os smukke og ideelle Steder i vore dejlige Skove.

Programmet lod paa: Kast med Redningsreb, Signalering med Fløjte, Forhindringsløb, Orienteringsløb, Indretning af Køkkenafd. til en Lejr og Teltslagning og -Pakning, og Turneringen foregik som en Patruljekonkurrence, idet alle bestaaende Patruljer deltog.

Orienteringsløbet var udmærket godt tilrettelagt og var et Løb, der gav Lejlighed til at faa sin Orienteringssans sat i Bevægelse, det strakte sig over ca. 3 km. I dette Løb klarede Silkeborgenserne sig bedst, men de var jo ogsaa stedkendte.

Kast med Redningsreb var stor Bænk for alle 3 Bogildpatruljer.

Signalering jævnt godt for samtlige Patruljer.

Undertegnede hørte til en af de Patruljer, der havde Forhindringsløb om Eftermiddagen, og vil da fortælle lidt om dette. Patruljen blev kaldt til Kolonnechefen og fik Ordre til at løbe mod Syd ad Horsensvejen. Vi startede da, og det første vanskelige, vi passerede, var et Flag (hvidt med en rød Firkant); der blev sendt to Mand derhen for at undersøge det lidt nærmere, og disse fandt en Ordre til os om at bruge Øjnene. Lidt efter passerede vi en Bæk, og en af Patruljens Spejdere opdagede da en Signalmand. Vi fik nu travlt med at aflæse hans Signal, der lod: »Følg første Vej til højre«. Ved denne Vej passerede vi en Kontrol, der bad os bruge vore Øjne godt her omkring. Vi spredte os og fandt snart, at Vandet i en lille Skovbæk var stoppet af Jord og Sten. Dette ryddedes bort

med en Spade, som kort forinden var passeret. Ved Spaden laa en Seddel med Ordre til at løbe mod Syd ad en Skovsti, og vi naaede da til Ruinerne af et Hus. Vi vidste nu ikke, hvor vi skulde hen og spredte os saa rundt for muligt at finde noget af Interesse. Vi fandt ud af, at vi skulde følge et Papirspor, som førte os over ½ km gennem den tætteste Skov ned paa en Landevej og igen ind i Skoven paa den anden Side; ved Enden af Papirsporet laa et Kort gemt med Ordre til uet at passere en Brovagt, som stod ved en Bro over en lille Bæk, som forbandt to Søer. Afstanden mellem Søerne var ca. 50 m. Paa Kortet var aftegnet en Skitse af Terrænet med Angivelse af Br. vagten i hals og den Rute, vi derefter skulde følge. Vi kom derefter ud

til den første Post, vi havde passeret. Han gav os Signalementet paa en Mand, der var til Stede paa Turneringspladsen. Vi fandt Manden og melte os tilbage til Kolonnechefen, der straks spurgte Patruljeføreren om det fjerde Bud i Spejderloven.

Imidlertid var alle bleven færdige med deres Lejrarbejder, og jeg maa sige, det var virkelig en Fornøjelse at se, hvad de forskellige Patruljer havde præsteret, og vi holdt da ogsaa megen Anerkendelse af Dommerkomitéen. Til Slut fremvistes hurtigt Teltslagning og Pakning, hvorved Begild-Troppens Patruljer ganske duperede os.

Efter en Afslutning, hvorved Uddeling af forskellige Præmier fandt Sted, afmarcherede Kolonnen gætt til Torvet, og efter at Fanen var ført til ven-

54 Stkr. Sowjet-Rusland

og Randstater, alle forskellige, interessant historisk Samling, kun Kr. 1.50 franco overalt. Stort farveprykt Frimærkeskatalog gratis. Frimærkehuset Hermes, Klosterstræde 18.

København K. Tlf. Byen 900.

Udkommen er:

G. Weber:

Hvorledes fremstiller man en Modtager

Vejledning for Radioamatører

En klar og kort Illustreret Vejledning til en overkommelig Pris! For de mange Selvbyggere, der i det afgørende Øjeblik under de større Verker for kostbare, vil dette Hæfte være en fortrolig Hjælp.

Fans i alle Bøglader!

Pris 80 Øre.

Danske Drenges Forlag
København.

TELTE vandtæt imprægneret Telt dug

amerik. Armyduck

J. NIELSEN, Nørrebro. 52, Tlf. 6631

Radiodele

af det bekendte „Slooper“ Fabrikat Audionlamper, Forsterkere, Transformatorer, Lampereostater, Honeycombspolier, Spoleholdere, Drejekondensatorer, løse Plader, Lampefatninger, Klemmeskruer, Antennetraad, Isolatorer, Ebonitplade, Magnettraad, etc. Amerikanske Hæfter m. Beskrivelse og Tegninger for Selvbygning af Apparater.

Rudolph Schmidt

Telefon 5164 45 Farvergade 10 København B.

N. F. JOHANSEN A/S

FARVERGADE 4

KØBENHAVN B.

TELF. BYEN 7347

Specialforretning i Radioapparater

Færdige Apparater og alle løse Dele for Selvbyggere

Katalog sendes 15 Øre + Porto.

Nehms Handels- & Sprogkursus

Amagervej 31, 2

Telf. Byen 4090

Kontorskift, Regning, enk., dobb. og Kolonnebogholderi, dansk, tysk, engelsk, fransk, Handelskorrespondance, Stenografi, Maskinskrivning.

Aabent 10 Fm. — 9 Aften, Lørdag til Kl. 2 — Program sendes portofrit.

Engelsk, Tysk, Stenografi, Maskinskrivning 6 Kr. pr. Md. Eleverne holdes gratis med Bøger, Sproget tales til Eleverne fra 1ste Time, dog er alle Forklaringer paa dansk.

DEN ENGELSKE DAG- & AFTENSKOLE
STENOSGADE 7 TELF. VESTER 7330

Til Tændernes Morgenparade
Børstes der med
Colgate Tandpasta

TRIFOLIUMS MÆLKEFORSYNING

leverer altid prima, velsmagende Mælk fra
store Mønstergaarde
sømt altid staar under Tilsyn af
Selskabets egne Dyrlæger.

Telefoner: Central 9204, 9205 og 9232.

Læs her!

Nogle ældre Nr. af »Spejdernes Magasin«, nemlig:

1. Aargang Nr. 1, 6, 7, 8. — 3. Aargang Nr. 10. — 4. Aargang Nr. 3, 5, 8, 10, 12/1. — 5. Aargang Nr. 2/3, 5, 6, 7, 9, 10, 11/12.

Sælges à 10 Øre ved Henvendelse til Korpskontoret, Nørregade 15. Ved Bestillingen maa Beløbet (gerne i Frimærker) indsendes + Porto 15 Øre for enkelte Nr., 40 50 Øre for flere. Portoen kun gældende for Danmark. For Udlandets Vedkommende er Portoen den for Udlandet gældende.

Københavns Smørrebrøds Fabrik

Vesterbrogade 8, skærs for Frihedstøtten.
leverer fin Mad og salger, trods Dyrtden, 8 Stk. fint belagt Mad for 50 Øre (altsaa godt 6 Øre pr. Stk.) og til højere Priser. Butikken aabnes Kl. 5 Morges og sender Smørrebrød i Byen for 10 Øre pr. Ordre. — Telefon 10259 - 10260.

Torvegade 37. Vesterfælledvej 78.
Ryesgade 129, HJ. af Østerbrogade. Sindshvilevej 5 ved Falkoneralléen.

Sprog
og Handelsfag
Program
udleveres og sendes.
Telf. Byen 7005.

SCHLOS RICH S
INSTITUT S
RAADHUSPLADSEN 4.

Korrespondent-
eksamen i
Engelsk, Fransk
Tysk
Telf. Byen 7005.

FOTOGRAF JOHANNES HAUERSLEV

FÆLLEDVEJ 9 TELEFON 3709
ATELIER FOR PORTRÆT OG GRUPPEFOTOGRAFERING I ALLE STØRRELSE
H ERDAGE 9-6 SØNDAGE 10-4

CHR. H. LEMNITZ

Gl. Kongevej 122 (v. Bülowvej) — Telf. Vester 4020

FREDERIKSBERG

VOKSDUG- OG LINOLEUMSFABRIK

Voksdug-Linoleum-Galoscher-Regnfrakker

GRUNDLAGT 1898

stre Floj, skiltes vi med Bevidstheden om at have tilbragt en glimrende Spejderdag.

Med lidt Beklagelse saa vi Bogildtroppen afmarchere. Den skulde gaa to gamle danske Mil for at naa hjem, de var ogsaa spadserende hertil om Morgen.

Kokborg.

MOSEKONENS BRODER

(Fortsat fra Side 15)

trappe og modtog dem. Allesammen lo.

»Naa, der har vi jo de to Bryggere,« lo Erik, og alle de andre stemte i med:

»Ja, hvordan gik det paa »Bryggeriet«?»

Nu traadte Børge frem og hilste overbærende til alle Sider. Saa hængte han i en overbærende Tone til Erik:

»Næ, desværre traf vi ikke Mosekonen hjemme. Hun er efter Sigende blevet alvorlig syg af Ærgrelse over at se paa dig i Aften — men vi kan hilse jer allesammen fra »Mosekonens Broder«.

»Mosekonens Broder?« Hans og Børge var ved at revne af indvendig Grin over alle de maa-bende Blik. De gloede bogstaveligt — allesammen. Selv Erik glemte i sin Forbavselse at være vittig. Et Par af de yngste stod med aaben Mund.

»Mosekonens Broder?«

»Ja, kender I ikke ham? Og nu har I boet her i saa mange Aar, og saa kender I ikke »Mosekonens Broder«. Næ, la' nu vær' med den!«

En kort Pavse.

»Men hvis det kan interessere jer at høre lidt om ham, saa skal jeg gerne fortælle,« vedblev Børge. »Ser I, Mosekonens Broder bor nede ved Storemosen en halv Mils Vej herfra«

Og saa fulgte Historien om — »Mosekonens Broder«.

Fluen, der svagt vibrerende gaar henad Vandet. Men paa Grund af Fiskerens svækkede Agtpangivenhed blev den ikke fanget. Og Stallingen har det som Puddelen, der skulde springe gennem et Tøndebaand og fejlede Springet, den forlod Manegen, det gjorde Stallingen ogsaa, den skammede sig i over et Kvarter over det mislykkede Spring og først da vovede den sig til et nyt Spring — og da lykkedes det.

Nu hang den fast, men saa skal den bjerges i Land, og nu kniber det med Selvbeherskelsen, thi de allerfleste Begyndere i den sædle Fiskesport vil med Vold og Magt rykke en Fisk i Land, og det gaar ikke. Fisker skal trættes, og det gøres lettest ved, at den ledes ned ad Strømmen, derved bliver dens Aandedrætsorganer, Gællerne, ikke brugte i tilstrækkelig stor Udstrækning, og den faar Kvælningsfølelser og bliver hurtig træt.

Forøvrigt er det min Mening, at alle de Mennesker, der skal lede eller kommandere andre af deres Medmennesker, skulde aflægge Fiskerprøven, thi af denne kan man straks se, om de er »Gentlemen« — er snarraadige — har Selvbeherskelse — og om de har Selvkritik, thi den Fluefisker, der gør den samme Bommert to Gange itræk samme Dag, har ingen Selvkritik.

Naa, Resultatet af 2 Timers Fluefiskeri blev 5 Stalinger og en lille 12 Centimeters Ørred, den fik Lov at gaa i Vandet igen.

Saa blev Ormene taget frem igen, og saa kom den store Overraskelse.

Mens vi spiste vore Klemmer, blev Ormekrogene lagt i Vandet, for at der kunde blive en Chance for en Aal, men i saa Tilfælde skal Ormekrogene helst enten ligge paa Bunden, eller ogsaa skal de være i Nærheden deraf.

Pludselig blev der Uro ved Snørerne, først forsvandt det ene Flod under Vandet og saa det andet. Jeg trak den første op, det var en lille Aal paa 40 cm., og saa brølte »Nolle«: Halloj, det er vist en stor Laks, der er paa, sikken Spræl den laver. Snøren blev med Iltogsfart trukket nedad Strømmen og saa ud, saa en Tur opad og saa endelig — uha, o Skræk — en kæmpestor Skrubbe (Flynder) blev halet i Land.

Men Nolles Forbavselse over Skrubben var dog ikke saa stor, som da jeg fiskede sammen med en Engländer i det samme Vand, for da han havde fanget en lignende Fisk omtrent samme Sted, stak han Fingeren i Vandet og smagte paa det, han troede, det var salt Vand.

ad 6. Herom bør Troppen henvende sig til en praktisk Forstmand. Af Redskaber behøves Spade og Økse. Hullerne graves almindeligvis i 40 cm. Dybde med en indbyrdes Afstand af 1.25 m.

Ved Plantning maa Rødderne beskyttes mod Udtørring. Planten trædes godt fast.

Ved Fældning fjernes Smaagrener, der er i Vejen, og der gøres et Indhug tæt ved Jorden i Faldsiden; senere et lignende paa modsat Side, en lille Smule højere oppe.

Det ret omfattende Stof er søgt fremsat i en saa kort Form som muligt, men Spejdernes stigende Berøring med Skovene og Skovforhold ved Sommerlejre og Udflugter har gjort det vanskeligt at udelade noget væsentligt, hvortil dog maa anføres, at Fordringerne til den enkelte ikke angaar hele Stoffet, men noget kan udelades efter Skøn, forskelligt efter Landsdelene.

Aksel Thyssen,

Forstassistent paa Djursland.

Det danske Hedeselskabs 4. Plantagedistr.

Ferskvands Fisker.

Spejderen skal kunne fiske med Orm, Flue og Sættesnøre eller Garn og kende vore vigtigste Ferskvandsfisk og deres Tilholdssteder.

Der havde i mange Herrens Tider været Tale om, at Nolle skulde erhverve Fiskemærket, men hver Gang, der var Tilløb til at forfølge det, maatte Tanken opgives, da der stadig var et eller andet af det teoretiske, der ikke var i Orden,

men endelig en skønne Dag gled Proven af Stabelen, og nu skal jeg meddele Resultatet.

Vi blev allerførst enige om Theorien, der bestod i at fastslaa, hvilke Fisk en Spejder kan vente at træffe i de danske Aaer og Søer, og hvilke der kan findes i Bugter, Fjorde og Have.

For at faa et godt Prøveresultat af Fiskeriet, blev der fastsat en Heldagstur til Skjern Aa i Terrainet S. Felding Bro — Borris Bro, hvor man kan vente at fange følgende Fisk: Laks, Ørred, Stalling, alle af Laksefamilien, og de sædvanlige Medefisk: Gedde, Aborre, Skalle og Aal samt den almindelige Skrubbe.

Begyndelsen af den praktiske Del skete ved, at Supplikanten armerede en Stang til Orme-fiskeri, det vil sige, han samlede en Fiskestang, satte Hjul og Snøre, Flod og Synk samt Krogen paa og samtidig et Skon over Vandets Dybde; thi et lykkeligt eller heldigt Fiskeri heror paa, om Krogen med Agnen paa findes i den rigtige Dybde. Der er nemlig Forskel paa, om man vil fange Aborre og Skaller, eller man ønsker sig Aal eller Skrubber (Flynder).

Som sagt, Stangen blev armeret og Ormen blev sat i den rigtige Ende af Snøren, nemlig der, hvor Krogen sad, og Ormen blev trukket paa Krogen, saa at Krogens Spids var skjult i det tykke af Ormen.

Fra Flod til Krogen var der ca. 1 Meter Snor og Aaens Dybde var ca. 1½ Meter.

Saa fulgte vi Strømmen i dens Løb nedefter. Efter ca. en halv Times Forløb fik vi det første Resultat, en Skalle paa ca. 12 Tommer, et Stykke Tid efter 1 Aborre lidt mindre. Samtidig fik vi fastslaaet, at Skallerne kunde søges saavel i den rindende Strøm som i Smaabugter og Huller, medens Aborren som Regel kun findes i Smaabugter og Indvande (rolige Strømhuller ved Siden af eller under stærk Strøm).

Nu skulde Fluesfiskeriet prøves, og da dette kræver større Rutine og et mere indgaaende Studium, skal jeg fortælle om de forberedende Øvelser til dette Fiskeri.

Naar man skal købe en Fluestang, skal man udsøge sig den mest bøjelige Fiskestang i enten Bambus, der er det letteste og billigste at faa fat i, eller ogsaa i Splitcane eller Hickori, hvilke to Slags Stænger er meget dyre og meget vanskelige at reparere. Stangens Længde kan være fra 3 til 4½ Meter og skal være godt afbalanceret. En hjemmelavet Bambusstang børes

ud i det nederste Led og fyldes med Hagl, der efter Paafyldningen overhældes med smeltet Stearin for at Haglene kan ligge kompakt. For at faa et sikkert Kast maa man øve sig i længere Tid paa at kaste Snøren ud i en bestemt Retning, og i den Anledning klæber man et Hagl Nr. 00 og fastgør det i Enden af Snøren samt friger fra 8 til 25 Meter af Snøren fra Stangens yderste Spids og stiller sig et Maal, f. Eks. en Avis med 4 Smaasten, et i hvert Hjørne; fra Maalet til Fiskeren bør den første Afstand aldrig være over 8 à 10 Meter, idet man, naar Øvelsen i at træffe Maalet er naaet, gaar et Par Meter længere tilbage.

Naar man har opnaaet at kaste sikkert paa denne Maade uden at knække Stangen og uden at Linen slækkes, den skal nemlig falde strakt i hele sin Længde samtidig med, at Haglet rammer Avisen, begynder man at armere sin Fluesnøre med Gut og Fluekroge.

Og ved dette Valg vil det vise sig, om Spejderen har et hurtigt Syn og skarp Iagttagelsesevne, thi har han ikke det, faar han kun Slumpefangst, hvilket er et Nummer lavere end at vinde sin Formue i Lotteriet. En rigtig Fluefisker laver selv sine Fluekroge, men synes han, at det er for dyrt, thi det bliver altid dyre Lærepenge, man maa give for de første hjemmelavede Fluekrøge, da han som Regel paa Grund af Fluernes Usoliditet taber de første Fisk, saa kan man købe Fluekrogene, og han skal da have et Udvalg i alle de Fluere, som findes i Nærheden af den Aa, Fiskeren vil gore sin Fangst i.

Derved vil det vise sig, om Iagttagelsesevnen er i Orden eller ikke, det er nemlig første Klasses »woodcraft«.

Den bedste Fluekrog er »Lyngormen« med dobbelte Kroge, den giver altid Fangst.

Nu kom den alvorlige Del af Fiskerprøven, Fluefiskeriet i Praksis, og efter at de 3 Fluekroge var fastgjorte til Guttet med 1 Krøg i Enderne og 2 længere oppe paa Guttet med 30 cm. Mellemrum, saa kom det første Kast med en Snorelængde af ca. 10 Meter tværs over en rivende Strøm.

Et Kast, flere Kast, stærk Nervositet, — mægtig Spænding — ingen Fangst, sad lidt mindre Agtpaagivenhed, ogsaa mindre omhyggelig Snøre- og Flueføring og saa — — — den store Skandale — en Stalling, der lynsnar, som en Trold af en Æske, farer i en elegant Saltomortale op af Vandet for i Nedspringet at snappe

Dansk og udenlandsk P. HAASE & SØNS BOGHANDEL
Litteratur (th. Lehmann & Stage)
 Løvstræde 8 (overfor Postgaarden). Tlf. 5130 - 5178
 Hurtigste Forskrivning. Subskriptioner modtages. Konto kan aabnes efter nærmere Aftale.

NEFA — den ideelle, elektriske
 Cykelygte.
NEFA — den praktiske Lygte for
 praktiske Folk.
NEFA — Lygten for Scouts.
 A/s NEFA
 Fuglebakkevej 90, L. — Tlf. Taga 1898.

Spejdere, som selv vil fremstille Deres Radio-
 apparater, kan ikke und-
 være den lige udkomne Bog:

Radio Telegraf og Telefoni
 med Vejledning til Apparaters Fremstilling
 I England solgt i 100,000 Eksemp. Pris 3 Kr.
 Faas hos enhver Boghandler.
 ANDR. FRED. HØST & SØNS FORLAG

CIDA

CIDA

Enhver Spejder
 bør forlange

CIDA
Sportschokolade
 Uundværligt ved Lejrbaalet.
 Nødvendigt paa Marchture.

Opbevar Omslaget, da dette er meget
 værdifuldt ifølge nedenstaaende

Præmieliste:

For 50 Omslag

1 selvopruillende Baandmaal
 1 Cigarlænder
 1 Alpaca Collier

For 100 Omslag

1 Silpansaal
 1 Klædeshorste
 1 Par Solvorenlokker
 1 Cigaret-Etui
 1 Mundharmonika

For 500 Omslag

1 Drenges Uhr
 1 Pige Uhr
 1 Solv Rosenkrans

For 250 Omslag

1 Fodboldblære Nr. 5
 1 Solv Collier
 1 Dame-Taske (Gummi)
 1 Mappe med 10 Billeder
 af holl. Meisire
 1 Klædeshorste i Etui
 1 Thermoflaske

For 1000 Omslag

1 Cita Fodbold Nr. 5
 Engelsk Fabrikat
 1 Solv Herre Uhr
 1 Solv Dame Uhr

Eneforhandling
 for Danmark:

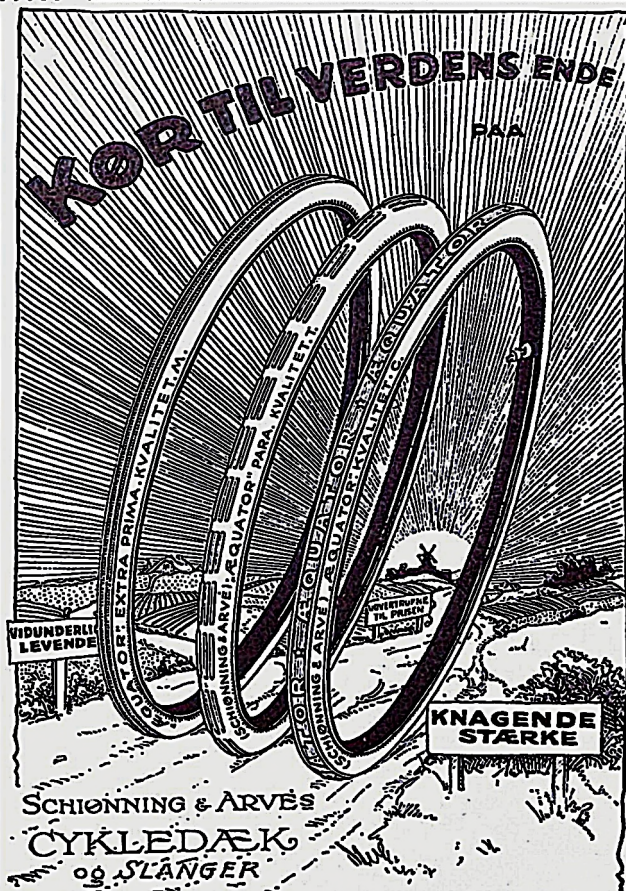
Stender Pedersen.

Indenbyes Ekspedition:
 Walkendorffsgade 22.
 Byen 4908 og 5601 vega.

Kontor og udenbyes Ekspedition:
 Vodroffsvej 26.
 Telefon Centr. 5.

CIDA

CIDA

Original engelsk Spejder-Udrustning

Aluminiums Tallerken 1,50.
 Aluminiums Krus.
 Automobilbriller 2,00, 2,50, 3,00, 3,50.
 Autocykler 6,00, 8,00, 9,00.
 " med Gummihjul, 10,00, 12,00, 15,00.
 Benklæder, blaa, uldne, 6,00, 8,00, 10,00, 12,00, 14,00.
 " blaa Lærreds 6,00, 7,00.
 " Kakhi, uldne 10,00, 12,00, 14,00, 16,00.
 Bluser, Kakhi 10,00, 12,00, 14,00, 15,00, 16,00.
 " Kakhi, uldne 12,00, 14,00, 16,00, 18,00, 20,00.
 " Blaa, uldne, 12,00, 14,00, 16,00, 18,00, 20,00.
 " Grønne, uldne 12,00, 14,00, 16,00, 18,00, 20,00.
 " Blaa Lærreds til Piger 13,00, 14,00, 15,00, 16,00.
 " Blaa, uldne til Piger 14,00, 15,00, 16,00, 17,00.
 Bælter, mørke 3,50, lyse 3,00.
 Brødsæsker (Aluminium) 3,00.
 Boksehandsker pr. Par 8,00, 10,00, 14,00, 16,00, 18,00.
 Bøger. Forskellige engelske 0,50, 0,75.
 Spejdersport, Svend V. Knudsen, 4,50.
 Spejderbogen, C. Lembcke, 3,75.
 Standlejre og Vandreljere 1,00.
 Ved Lejrhaalet 2,25.
 Vandreliv, Priluftsliv, Lejrtiv 3,25.
 Engelsk Sangbog 2,00.
 Engelsk Lommehog 0,75.
 Dolk med Skede 1,75, 3,00, 4,00, 7,00, 10,00.
 Drikkebæger (Aluminium) 0,50, 0,75, 1,00, 1,50, 2,00.
 Drikkebæger og Citronprasser (Aluminium) 3,00.
 Emaillé Krus 1,00.
 Emaillé Tallerkenar, flade og dybe, 1,50.
 Fangemøse, kakhi, hvide og grønne, 0,25, 0,50.
 Feltflasker 3,00, 4,00.
 " Med Glasflaske 2,00, 2,50, 4,00, 5,00.
 " Aluminium 6,00, 8,00.
 Førerhatte 11,50.
 Førerbælter 9,50. Med Rem over Skulderen 8,00.
 Feltluer. Kakhi 3,50.
 Fløjter, mørke 1,00.
 " Nikkel 1,00, 1,50, 2,50.
 Fodboldstøvler, engelske, alle Størrelser 15,00, 18,00, 20,00.
 Fodbolds med prima Gummihulere 5,00, 7,00, 9,00, 11,00, 14,00.
 Nr. 1, 2, 3, 4, 5.

Største Udvalg.

Som Spejder-Chef blev Prinsen af Wales iornylig budt velkommen i »City« i London. Drengepejder Bevægelsen, hvilken blev stiftet af General Baden-Powell i 1908, og nu tæller over 350.000 Medlemmer, har ingen varmere Tilhænger end Prinsen af Wales.

Da han overværede den store Spejder-Parade i Wales udtalte han til disse samlede Tusinder: »Paa mine Rejser i de sidste 3 Aar har jeg set Eders Brødre Spejdere i de fleste Egne af Jordkloden . . . I er Medlemmer af et meget stort og brilliant Broderskab, der nu skal føre Spejderens Motto ud i Livet: »Forsøg at være nyttige og gode Borgere for Eders Fædreland og for det store Broderskab af frie Nationer, som danner det britiske Imperium.«

Galla Sløjfe 0,50.
 Hatte 6,00. Med Læderrem og Kant 6,50.
 Halstørklæder, forsk. Farver 1,75.
 Huer, hvide til Sejlsport 2,50. Hvide amerikanske 2,50. Hvide Lejrhuer 2,50.
 Instruktionsbøger 0,50, 0,75, 1,00, 2,25, 3,25, 4,50.
 Knive 3,00, 4,00. Med 6 Redskaber 2,00.
 Knivskæde 1,50.
 Kompas 0,50, 0,75, 1,00, 1,50, 2,00, 2,50, 3,00, 3,50.
 " Salvylsende 3,50, 4,50.

Reducerede Priser.

Kogekar 4,00, 4,50, 6,00, 8,00.
 Kogekar til Kompagni.
 Kogekar (Aluminium) med Spritlampe 4,50, 6,50, 8,00.
 Knapper, brune 0,05 pr. Stk.
 " Nikkel 0,15, 0,25 pr. Stk.
 " Messing 0,15, 0,25 pr. Stk.
 Kvasst til Signalhorn 4,00.
 Løbehjul 6,00, 9,00, 10,00, 12,00, 15,00.
 Madkasser 1,00.
 Morselygter 25,00, 30,00.
 Mundharper 0,35, 0,50, 0,75, 1,00, 1,25, 1,50, 2,00, 2,50, 3,00, 5,00.
 Patruljeslag med Dyr 2,00.
 Punge 2,00.
 Propper til Feltflasker 0,50.
 Remme til Feltflasker 1,00, 1,50, 2,00.
 " til Hatte 1,00.
 Rygsække 2,00, 3,00, 3,50, 4,00, 4,50, 6,00, 6,50, 8,00, 10,00.
 Rammer til Tennis 3,50.
 Rulleskojter 5,00, 6,00, 8,00.
 Rulleskojter, amerikanske 15,00.
 Rulleskojter med Kuglelejer 15,00.
 Rulleskojter med Kuglelejer, amerikanske 20,00.

Signalflag 0,75, 2,50, 3,00.
 Signalhorn (Messing) 4,00, 5,00, 5,50, 6,00, 7,00, 8,00, 10,00.
 Signalhorn Bugle (Kobber) 40,00.
 Signallygte med rødt, hvidt og grønt Lys 3,50.
 Skyttegravslamper 3,50.
 Skyttegravslamper »Perlux« 6,00.
 Skulderskojter 0,25, 0,35.
 Solbriller 2,00, 2,50, 4,00, 6,00.
 Skridthæller 7,00.
 Spisebestik 1,00, 1,50, 2,00, 2,50, 3,00, 4,00.
 Sporjerna pr. Par 6,00.
 Spejl i Etui 0,50.
 Strømper 5,00, 6,00, 7,00, 7,50.
 Sanitetskasser 4,00, 5,00, 8,00, 10,00, 35,00.
 Spejder Stav 1,75.
 Smørdaase med Glasskaal (Aluminium) 1,50, 2,00.

Tværsække 2,50, 2,75, 3,50, 4,00.
 Trømme 18,00, 20,00 o. s. v.
 Telte, spidse 25,00, 30,00.
 Telte, aflange 45,00, 50,00, 65,00 o. s. v.
 Tennisketscher 7,00, 8,00, 10,00, 12,00, 20,00, 30,00 o. s. v.
 Termoflasker 2,00, 2,50, 3,00, 4,00.
 Tennis Bolde 1,00, 1,50, 2,00.
 Værktøj i Hylster 1,25, 1,50, 2,00.
 Voklars 4,00, 6,00, 8,00.
 Øksar 3,50, 4,50, 5,00, 8,00.
 Økseskæder 4,00, 5,00.

Bedste Fabrikat.

Spejder-Udrustning forsendes portofrit over hele Danmark.

THORNGREEN

Udsalg:
 Vimmelskaftet 46—48
 Telefon 4648.

Kontor:
 Skindergade 37—39
 Telefon 11,648.

Grundlagt 1831.

Telegram-Adresse: Julemanden.

Giro-Konto 846.